

albISLAM

revistë e përmuajshme fetare kulturore shkencore

NDARRJA E TRAKUT

■ Faqe 16

**Haxhillëkun
e bën ai që do,
jo ai që ka para**

■ Faqe 30

**Fekondimi
artificial -
in vitro**

■ Faqe 35

**Veprat që
shpijnë për
në xhenet**

ISSN 1409-6250

917714091625002

Kryeredaktor:
Omer BERISHA

Redaksia:
Bekir HALIMI, Talha KURTISHI,
Muhamed DËRMAKU, Agim BEKIRI,
Alaudin ABAZI, Ali SHABANI,
Lulzim SUSURI, Enver AZIZI,
Ulvi FEJZULLAHU
Sedat SHABANI

Bashkëpunëtorë:
Ekrem AVDIU, Ismail BARDHOSHI,
Enis RAMA, Ahmed KALAJA, Fadil MUSLIU

Redaktor gjuhësor:
Fatmir Baçi
Redaktor teknik & faqësës:
Halil BERISHA
Redaktor artistik & disenji:
Azem ZAIMI

Botues:
Metush MEMEDI

Adresa:
rr: 110 nr: 5, Çarshia e vjetër
Shkup 1000
e-mail: albislam@gmail.com
sms: +389 75 436 718
tel & fax: +389 2 3230 827

Revista është e regjistruar
pranë Agjencisë për Informata
të Maqedonisë nr. 02-124/2
ISSN: 1409-6250

Tirazhi: 1500

ABONIMI NJËVJEÇAR
Për Maqedoni: 600 den, Evropë: 20 €,
Kanada dhe Amerikë: 40 €
(në çmim janë të përfshira edhe
harkshimet postare)

NUN-R DOEL
Xhirollogaria: 300000001759616
Komerçijalna Banka A.D. - Skopje (denar)
Xhirollogaria: 0270100209184
Komerçijalna Banka A.D. - Skopje (euro)
Rr. "Kej Dimitar Vlahov" 4
S.W.I.F.T. : KOB5MK2X
IBAN MK07300701002091869
Numri tatimor: 4030003487017

alb
ISLAM
DEL NË FILLIM TË MUAJIT

**Hapësirë
për
reklamën
tuaj**

ETHET E “RRUGËS SË DREJTË”

3

EDITORIALI

Gjatë gjithë muajit të Ramazanit kemi qenë shumë aktivë në tentativën e depozitimit të asaj që e dimë se do të na bëjë dobi tek Allahu i Madhëruar. Madje, porosia kryesore e Ramazanit ka qenë dhe vazhdon të jetë se Zoti i Ramazanit vazhdon të jetë Zot prore, si në Shevval ashtu edhe në kohët tjera, andaj edhe ti duhet të jesh rob i atij Zoti gjatë gjithë kohës e jo vetëm në Ramazan. Thënë më ndryshe, gjatë muajit të agjërimit vijua shkollën në të cilën u trajnuam në seriozitet dhe sinqeritet.

Shumë shpejtë erdhi edhe koha kur duhet të dëshmojmë praktikisht se sa serioz dhe të sinqertë jemi. Në Kosovë ka filluar fushata e zgjedhjeve të nëntorit. Mjafton të dalësh rrugëve dhe do të shohësh në praktikë se subjektet politike që garojnë për tu futur në kuvend, apo në asamblatë komunale shumë me ngulm kanë filluar angazhimin e tyre për të bindur elektoratin se ne jemi më të mirët. Dikush duke pretenduar se ne jemi në rrugën e drejtë, të tjerët se me ne ecet vetëm drejtë, të tretët thonë se me ne bëhesh zot shtëpie, etj.. Çuditërisht ekziston një përzgjedhje sloganesh që dëshmon se janë lodhur dhe shpenzuar duke investuar në këtë gjë. Emëruesi i përbashkët i të gjitha aktiviteteve është se popullit kosovar i nevojitet ajo që është dhe buron prej rrugës së drejtë dhe kjo është oferta kryesore, vetëmse e formuluar në mënyra të ndryshme, që të gjitha subjektet, së paku deklarativisht, ua ofrojnë kosovarëve.

Shumë syresh nuk ngurrojnë të “konfirmojnë” se i mbajnë premtimet. Ajo që kuptohet prej këtij mesazhi është e dyanshme: në njërën anë sikur tentohet shfaqësimi i vetvetes duke i fajësuar të tjerët, ndërsa në anën tjetër kjo kuptohet si orvatje për të “demituar” një akuzë të pashpallur për mosmbajtje të premtimeve, e cila në të vërtetë ka zënë vend edhe në vet mendjet e atyre të cilët, sidomos në kohën e fushatave nuk ngurrojnë të premtojnë madje edhe të pamundurën.

Edhe pse mund të tingëllojë jomodeste, por pa kurrfarë dyshimi pohoj se e di formulën për të dalur nga hallakamat e këtilla. Për ta definuar është shumë e thjeshtë, por për ta praktikuar nevojiten jetë brezash. Formula thotë: po që se bëhemi të gjithë të mirë, cili do që të zgjidhej prej neve, do të zgjidhej i miri. Me këtë rast nuk do të kishim frikë se si do të veprojë ai i zgjedhuri. Edhe auditorët, madje, do të kishin më pak punë ndërsa agjensionet antikorruption do të ishin luks i panevojshëm.

Le të fitojnë më të mirët!

*Në emër të redaksisë:
Ekrem B. Avdiu*

albislam

Faqe 5 Perëndimi dhe ballafaqimi
ideologjik me Islamin

Faqe 7 Çka pas ndarjes së Irakut

Faqe 13 Kush i qan sunitët e Iranit?!

Faqe 14 Dëshiroj të jem krenar

Faqe 16 Haxhillëkun e bën ai që do, jo ai që ka para

Faqe 19 Këshilla për rininë

Faqe 23 Lapsat e ndritur

Faqe 24 Telefoni - etika dhe norma

Faqe 28 Ateizmi në kontekstin bashkëkohor

Faqe 30 Fekondimi artificial - in vitro

Faqe 35 Veprat që shpijnë për në xhenet

Faqe 40 Është vështirë t'i edukosh të fortët

Faqe 42 Ndarja mes dy gjinive në arsim

Faqe 47 Mbarësoni fëmijët tuaj me lutje

Faqe 50 Metoda praktike për të fituar
dashurinë e gruas

Faqe 52 Rregulla me rëndësi lidhur me safet

Faqe 56 Kaptina e pastërtisë 1/3

Faqe 59 "Përballjet me Islamofobinë"

Perëndimi dhe ballafaqimi ideologjik me Islamin

Basim HAFAXHI

A jemi në luftë me “Islamin”?

Kjo është pyetja të cilën e parashtrroi një gazetar amerikan, i cili njihet si përkrahës i rrymës neokonzervative para disa vitesh në një shkrim me të njëjtin titull. Përgjigjja të cilën e dha autori, i cili quhet Jozef Farah, ishte e këtillë: “sigurisht se jo... ne nuk jemi në luftë me Islamin, mirëpo Islami është në luftë me ne. Realiteti tregon se Islami është në gjendje lufte të shpallur me perëndimin, krishterimin dhe hebreizimin. Sigurisht se me tërë botën jo islame që nga ditët e Muhamedit”. Ky shkrimtar e përfundon shkrimin e tij duke thënë:

“Islami ka lëvizur përsëri... pyetja e vetme që parashtrohet është: e kuptojmë ne këtë gjë? E pranojmë këtë realitet? Përgatisim reagim adekuat kësaj lëvizjeje para se të na ikë koha?”

Disa liderë të rrymës neokonzervative (krishterë, sionistë dhe disa liderë të administratës momentale amerikane)

besojnë se perëndimi duhet doemos ta luftojë Islamin dhe se mund ta arsyetojnë këtë vepër duke thënë: “Islami e lufton perëndimin”, kurse pastaj çdo vepër e perëndimit bëhet e ligjshme dhe lufta e tij e drejtë.

Lufta sipas disa definicioneve perëndimore të përhapura është: “gjendje e konfliktit të përgjithshëm mes shteteve, ose institucioneve apo numrit të madh të njerëzve ku dominon përdorimi i dhunës dhe forca materiale mes tyreve që luftojnë ose kundër civilëve për të arritur qëllime të caktuara”. Ta shikojmë raportin e perëndimit sot me umetin Islam, a vlen ky definicion për këto raporte? Ose e teprojmë kur e përshkruajmë këtë raport si raport të luftës?

Me datë 15 shtator të vitit 2001, vetëm katër ditë pas shpërthimeve të Njujorkut dhe Vashingtonit, kryetari amerikan Xhorxh Bushi shpalli luftën duke thënë: Ne jemi në gjendje lufte. Komentuesit

Artikujt e paraqitur në këtë rubrikë janë mendime dhe komente personale të autorëve dhe nuk korrespondojnë patjetër me atë që redaksia i di për të vërteta

dhe mendimtarët pyetën atëherë: vallë në të vërtetë Amerika shpalli luftë? Kundër kujt e ka shpallë këtë luftë? Janë organizuar shumë tribuna dhe debate, të gjitha u koncentruan në rezymenë se kjo luftë është e drejtuar kundër botës islame. Shumë njerëz në fazën e parë u munduan t'i drejtojnë gishtat e akuzave drejt lëvizjeve xhihadiste dhe rezistuese të hegjemonisë amerikane, i përshkruan ato si radikale dhe ekstreme, ua tërhoqën të gjithëve vërejtjen që të mos bashkëpunojnë me ta ose t'i ndihmojnë në asnjë formë dhe në më-

nyrë shumë të shpejtë sollën ligje ndër-kombëtare dhe perëndimore të nevojshme për realizimin e këtyre qëllimeve.

Mirëpo me kalimin e kohës definicioni i luftërave dhe qëllimi i tyre evuloi që të nënkupton në aspektin ushtarak secilin që kërcënon Amerikën nga bota islame, andaj sulmuan Afganistanin dhe Irakun, kurse kërcënuan Sirinë dhe Iranin, e ia liroi dorën Izraelit të bëjë çka të dojë në Palestinë. Lufta ka marrë forma ideologjike, kulturore dhe mediale dhe u koncentrua në transferimin e luftës nga lufta kundër të ashtuquajturit "ekstremizëm islamik" në luftë kundër "ekstremizmit të Islamit".

Këtu filloi transformimi ideologjik nga armiqësia e atyre që perëndimi i quan ekstremistë në armiqësinë e atyre që u përmbahen detajisht mësimëve islame, gjë të cilën në kohën e fundit e përshkruajnë si ushqyes të terrorizmit ndër-kombëtar. Domethënë se lufta u shndërrua

Afganistanin dhe Irakun, kurse kërcënuan Sirinë dhe Iranin, e ia liroi dorën Izraelit të bëjë çka të dojë në Palestinë. Lufta ka marrë forma ideologjike, kulturore dhe mediale dhe u koncentrua në transferimin e luftës nga lufta kundër të ashtuquajturit "ekstremizëm islamik" në luftë kundër "ekstremizmit të Islamit".

nga ballafaqimi i të ashtuquajturit "ekstremizëm islamik" dhe ka marrë formë tjetër, e ajo është akuzimi i vet Islamit me fanatizëm dhe thërrasin botën në bashkëpunim për tu ballafaquar me "ekstremizmin e Islamit".

Etapë e fundit, e cila është shfaqur në kohën e fundit, paraqet kalim esencial në këtë konflikt nga një ballafaqim i thjeshtë në mobilizim të hasmëve dhe formulimin e opinionit publik botëror kundër Islamit nëpërmjet kampanjave të organizuara dhe planifikuara në aspektin medial, ide-

ologjik dhe kulturor duke përshkruar Islamin gjeneralisht se është fe e ekstremizmit, Pejgamberi, salallahu alejhi ue selem, simbol i shtypjes dhe tiranisë, kurse ithtarët e Islamit ndahen në ata që e njohin Islamin dhe e praktikojnë atë, këta janë ekstremistët dhe ata që nuk e njohin fenë Islame! Ndërsa injorantët duhet t'i ruajmë nga feja Islame!! Ky është realiteti i ballafaqimit në këtë etapë. Pra, luftë e përgjithshme kundër Islamit.

Vijon: "Zhvillimi i sulmit perëndimor ndaj Islamit".

Autori është drejtor i sektorit të studimeve dhe hulumtimeve pran Qendrës Arabe për Studime Humane në Kairo. Studiues i cili hulumton perëndimin dhe raportin e tij me botën arabe dhe Islame. Komunikimi me autorin mund të bëhet nëpërmjet adresës elektronike të tij: editor@khafagi.net.

Përktheu: Bekir Halimi

Çka pas ndarjes së Irakut

7

Shejma NUMAN

Edhe pse deklaratat e fundit të kryetarit amerikan, të cilat na i përcollën gazetatat, tregonin refuzimin e tij të ndarjes së Irakut në tre pjesë, kurde, sunite dhe shiite, është shumë e vështirë perceptimi i kësaj gjëje. Pasi që ideja e ndarjes së Irakut në tre shtete sektare nuk është foshnje e krizës politike momentale në vend, as rezultat i pushimit amerikan të Irakut, por ka qenë një prej qëllimeve më të rëndësishme dhe të vërteta dhe të fshehta të okupimit, të cilat u shfaqën një pas një.

Shkaqet e ligëta që i ka paraqitur Washingtoni në tentimin e tyre për të arsyetuar okupimin e Irakut, gjatë katër viteve në vazhdim është vërtetuar se s'ka qenë asgjë më shumë se një mashtrim i madh, të cilin e kanë qëndisur duar të shkathtëta amerikane. Kjo ka ndodhur pas vërtetimit të kontrollorëve ndërkombë-

tar në formë të prerë se Iraku nuk posedon armatim të shkatërrimit masiv e as që ka lidhje me organizatën Al-Kaida, por interesi amerikano sionist është ajo që ka kërkuar rrëzimin e pushtetit të Sadam Husejnit dhe posedimin e burimeve të naftës dhe ndarjen e Irakut.

Komentet e kryetarit amerikan kanë ardhur pasi që kongresi amerikan me 26 shtator e kaloi vendimin jo obligativ sipas të cilit Iraku duhet të ndahet në tre shtete federale, kurde, sunite dhe shiite, vendim i cili është refuzuar ashpër nga qeveria irakiane dhe nga një numër i madh i politikanëve të mëdhenj.

Edhe pse argumentet për posedimin e armatimit për shkatërrim masiv dhe tentimin për blerje të uraniumit nga Nigeria dhe lidhja e këtij shteti me organizatën Al-Kaida u vërtetua se ishin të rrejshme.

Gjithashtu shpejt do të del në shesh edhe realiteti i refuzimit amerikan të ndarjes. Ueb faqja e pavarur

“Global research”

Kanadeze e cila paraqet

një grup studimi media,

në vitin e kaluar ka përmendur se ndarja ka qenë një

pjesë e agjendës së poli-

tikës së jashtme të

ShBA- së që para

lufte.

Kjo ueb

faqe në prill

të viti

2 0 0 6

publikoi një shkrim

Në fund të raportit të tij autori potencoi se ideja e ndarjes përmban farën e dështimit, pasi që shteti i Irakut të mesëm që do të kaplon sunitët, do të jetë shtet i varfër ekonomiksht dhe i dobët ushtarakisht, duke pat parasysh të hyrat e pakta në krahasim me verin dhe jugun e vendit.

Aktuale

Turqia u del ballë kurdëve dekada me radhë duke përdorur politika të ashpra për ta ndaluar themelimin e shtetit të pavarur Kurd. Ankaraja frikohet se nëse Kurdët arrijnë sukses të bëjnë shtet të tyre ose autonomi në veri të Irakut, t'i stimulon kurdët e Turqisë për rebelim dhe tentim për të coptuar toka nga jugu i Turqisë për t'ia bashkangjitur shtetit të ri Kurd. Nëse ndahet Iraku në tre shtete, ky rezultat, do të realizohet në realitet me shndërrimin e veriut të Irakut në shtet kurd.

të autorit Xheri De Halbert rreth kësaj teme, kurse kryeredaktori në fillimin e këtij shkrimi shkroi:

“Ky shkrim për herë të parë është publikuar në tetor të vitit 2002, para luftës në Irak. Ky shkrim tregon se ndarja e Irakut në baza nacionale (sektare) dhe ridefinimi i kufijve ka qenë pjesë e agjendës së politikës së jashtme dhe ushtarake të ShBA- ve para se ta nisë luftën”.

Halberti mes tjerash thotë:

Lufta amerikane kundër Irakut si duket është bërë çështje kohe dhe nuk ka të bëjë me mundësinë a do të ndodhë ose nuk do të ndodhë edhe përkaj disa shfaqjeve të një pakice të demokratëve nga shtresat e larta politike si mospajtim me këtë gjë dhe refuzim i idesë.

Sipas anketës më të re të institutit Zogbi 70% e amerikanëve mendojnë se Saddam Husejni paraqet rrezik të vërtetë për sigurinë dhe stabilitetin e ShBA – ve, kurse 25% mendojnë se ai nuk është

asgjë tjetër përpos se një pushtetar tjetër i cili ka politika armiqësore me Amerikën. Mirëpo shumica e qytetarëve amerikan nuk kanë dyshim se do ta fitojnë luftën me Irakun pa ndonjë vështirësi të madhe. Lufta do të përfundon me largimin e Saddam Husejnit nga qeverisja e këtij vendit.

Mirëpo pyetja që ma ngacmon kërshërinë time shumë, është se a ka në Irak ndonjë grup i cili mund ta qeverisë vendin me sukses pas largimit të Saddam Husejnit dhe ithtarëve të tij. Do të ishte gabim shumë i madh i Amerikës të lirohet nga Saddam Husejni dhe ndihmësit e tij dhe të shoh se si vendi bie në duar të një grupi tjetër të tiranëve, sidomos ekstremistëve fetar, të cilët solidarizohen me organizatën El-Kaida, për një ose dy vite.

Shumica e analistëve pajtohen se në Irak nuk ka grupe tjera që mund ta qeverisin vendin me sukses në etapën pas Sadamit, duke patë para sysh numrin e shumtë të fiseve dhe feve. Duke patë para sysh këtë gjë, çka mund të bëjë Amerika dhe aleatët e tij.

Miqtë e mi në qendrën Stratford të premtën e kaluar publikuan një raport të trishtueshëm. Stratfordi llogaritet një prej qendrave më të respektuar në lidhje me shërbimet e informatave gjeopolitike në botë. Burime të nivelit të lartë i kanë treguar qendrës se një prej strategjive afatgjate të cilën e studiojnë planifikuesit e luftës amerikane është strategjia e ndarjes së Irakut në tre zona të ndara. Sipas këtij plani do të përfundon ekzistimi i Irakut.

Sipas qendrës Stratford, Iraku do të ndahet kështu:

1- Mesi i Irakut dhe pjesa më e madhe ku banojnë arabët do ti bashkëngjitet Jordanisë për të formuar “Mbretërinë e

Bashkuar Hashimite”, të cilën do ta sundojë mbreti Abdullah, mbreti i Jordanisë. Kjo zonë do ta kaplon Bagdadin, mirëpo nuk do të jetë më kryeqytet i vendit.

2- Zona Kurde në veri dhe veri perëndim të Irakut. Këtu hyn Mosuli dhe pusët e naftës në Kerkuk, ato do të fitojnë autonomi.

3- Zona shiite në jugperëndim të Irakut, duke përfshirë edhe Basrën do të përbëjnë shtetin e tretë, ose sipas mendimit më të saktë do t'i bashkëngjiten Kuvajtit.

Burimet e Stratfordit kanë sqaruar se plani i ndarjes (e pastaj edhe eliminimit) të Irakut si u përshkrua në rreshtat e mësipërm nuk është plani i vetëm i cili studiohet momentalisht dhe as që është përfunduar. Mirëpo sidoqoftë ky plan më duket mua shumë i logjikshëm.

Stratfordi thotë: ky plan është debatuar në një takim jo të zakonshëm mes princ Hasanit, zëvendësi i mbretit në Jordani dhe opozitës sunite irakiane, të cilët janë aleat të Amerikës, në Londër korrikun e kaluar.

Shtoja kësaj edhe atë që tregon Stratfordi se gazeta izraelite “*Jediut Ahrenut*” ka përmendur se qëllimi i Amerikës në Irak është formimi i mbretërisë Hashimite të bashkuar, e cila do të kaplon Jordaninë dhe zonat sunite në Irak.

Këtë kohëve të fundit e ka përsëritur për televizionin rus eksperti për çështje të “terrorizmit” *Ihud Shprinzak*, me 24 shtatorë.

Pra, kush qenka ideatori i kësaj ideje? Sipas Stratfordit Shprinzaku ka përmendur

se planifikuesit e “Mbretërisë Hashimite të Bashkuar” janë Dik Çejni dhe Pol Volfoviçi. Këta të dy llogariten prej shqipeve më të fuqishme në administratën e Bushit. Kjo edhe nuk të befason.

Autori i këtyre rreshtave, Xheri di Halbert paraqiti përfytyrimin e tij të dobisë që mund ta përfiton Amerika dhe Izraeli nëse ky plan realizohet duke thënë:

Dobitë e Amerikës:

Sipas burimeve të Stratfordit dhe medias izraelite zonat e pasura të naftës nuk do t'i bashkëngjiten “Mbretërisë Hashimite të Bashkuar”, por zonës Kurde, e cila do të ketë autonomi në veri të vendit. Për të garantuar se shteti i ri

Kurd nuk do të pranohet si kërcënim për Turqinë, aleati i Amerikës, ShBA-të do të përhapin forca ushtarake dhe do të ndërtojnë baza ushtarake në rajon, jo që të pengon ndodhjen e ndonjë përlëshjeje përgjatë kufirit por edhe për të garantuar depërtimin e naftës nga kjo zonë pa problem.

Si pjesë e këtij plani besohet se është edhe negociatat e ShBA-ve në lidhje me marrëveshjet e reja për ndërtimin e bazave ushtarake amerikane edhe në “Mbretë-

rinë e Bashkuar Hashimite” edhe në zonat shiite të jugut. Kjo do të paraqet zhvillim marramendës në “luftën kundër terrorizmit”. Prania e bazave ushtarake në këto tre shtete të reja do ta sjell Amerikën në një gjendje ideale, e cila do t'i mundëson në të ardhmen të përcjell Iranin, Saudinë apo cilindo shtet tjetër në rajon, i cili e

E tëra kjo tregon se ndarja e Irakut në baza nacionale dhe sektare jo që do të kontribuon në shembjen e asaj që ka mbetur nga uniteti i Irakut por edhe do të privon sunitët e vendit, të cilët qëndrojnë në mesin e Irakut nga hiseja e tyre e natyrshme nga pasuritë e vendit.

përkrah terrorizmin.

Me ndarjen e Irakut sikur u përshkrua më lartë dhe me përkrahjen dhe ndihmat ushtarake amerikane, shtoja kësaj edhe të ardhurat e majme të naftës që do të derdhen në thesarin e shtetit (për dallim me të ardhurat financiare të Sadam Husejnit) ky rajon do të lulëzon shumë shpejtë.

Dobitë e Izraelit dhe Jordanisë.

Sipas Stratfordit, ndarja e Irakut do t'i sjell dobi të mëdha Izraelit dhe Jordanisë. Iraku, i cili konsiderohet, përafërsisht, armiku i përbetuar i Izraelit do të përfundon, kurse me përfundimin e pushtetit të Sadam Husejnit do të privohen shumë palestinez nga shumë financime dhe ndihma tjera, gjë që mund të kufizon efektivitetin e sulmeve të tyre kundër shtetit hebre, Izraelit.

Kurse mbreti Abdullah, mbreti i Jordanisë, do ta zgjeronte me fuqi rolin dhe pozitën e tij në rajon me shtetin e përbashkët hashimit, shtet i cili do të paraqet aleatin e dytë të rëndësishëm të Amerikës në rajon, pas Izraelit.

Shtoja kësaj edhe përfitimet shumë të mëdha, të cilat do t'i arrijnë në nivelin rajonal dhe hisen në tortën e naftës irakiane. Mirëpo palestinezët, të cilët për momentin paraqesin gjysmën e banorëve të Jordanisë, me këto ndryshime do të bëhen pakicë në këtë shtet dhe do të kenë më pak fuqi për të krijuar probleme.

Sa i përket mundësisë së realizimit të planit të ndarjes, Qendra Stratford thotë:

Plani ndoshta nuk do të jetë

S'ka dyshim se do të ketë debate kundër pranisë së përhershme ushtarake amerikane në rajon. Dikush do të thotë: ne jemi duke futur veten në një konflikt i cili i ngjanë atij të Vietnamit, i cili mund të zgjatë shumë vite. Do të ketë edhe disa negativitetet tjera, të cilat do të shfaqen me fillimin e realizimit të këtij plani.

strategjia përfundimtare dhe se ka edhe strategji tjera të cilat akoma hulumtohen. Kjo qendër pranon se realizimi i këtij plani është i vështirë dhe se shihet qartë aventura në këtë rast. Është e sigurt se është shumë vështirë të binden krejt palët e ndryshme irakiane që ta pranojnë këtë renditje të re. S'ka dyshim se edhe Saudia dhe Irani, madje edhe shtetet tjera të rajonit do të hetojnë therën në fyt nga ky plan. Stratfordi tërheq vërejtjen se edhe Turqia mund të ketë rezerva drejt këtij plani.

Halberti i përfundon supozimet e tija për atë që mund të lind ndarja e Irakut duke thënë:

Sikurse u vërejt në fillim, unë besoj se plani i cili kaplon ndarjen e Irakut në tre shtete të ndara është ide e mirë. Të supozojmë se ka rënë qeveria e Sadam Husejnit, mirëpo do të jetë shumë vështirë, nëse nuk themi e pamundshme, për cilindo grup ta qeverisë

tërë Irakun. Nëse ky plan nënkupton edhe kushtet e pranisë së bazave ushtarake amerikane të përhershme në këto shtete të reja, kjo do ta bëjë vazhdimin e luftës kundër terrorizmit më të lehtë.

S'ka dyshim se do të ketë debate kundër pranisë së përhershme ushtarake amerikane në rajon. Dikush do të thotë: ne jemi duke futur veten në një konflikt i cili i ngjanë atij të Vietnamit, i cili mund

të zgjatë shumë vite. Do të ketë edhe disa negativitetet tjera, të cilat do të shfaqen me fillimin e realizimit të këtij plani.

Në fund, sikurse edhe propozon Qendra Stratford, një plan i cili synon ndarjen e Irakut dhe eliminimin e Bagdadit si kryeqytet, ndoshta është zgjidhja më e mirë në planin afatgjatë!

Mirëpo krejtësisht në kundërshtim me këtë është analiza e analistit politik Erik Markvartet, të cilën e ka publikuar në ueb faqen e institutit "PINR" hulumtuese e pavarur më 28 Janar të vitit 2004, me titull: "Ndarja e Irakut sigurisht se do të çon në destabilizim të rajonit", ku mesh tjerash thotë:

"Pas rënies së Sadam Husejnit dhe shtetit të tij ba'thist u shtuan në Irak një sërë divergjencash sektare, sidomos pas akuzave të Vashingtonit për aksionet e dhunshme dhe mungesën e stabilitetit drejtuar sunitëve irakian, të cilët koncentrohen në mesin e vendit. Vështirësia në dominimin e këtij rajonit është ajo që e ushqen debatin rreth zgjidhjes e cila propozon ndarjen e Irakut në tre shtete të ndara, në veri, mes dhe jug të vendit. Ky propozim, i cili njihet me emrin "zgjidhja e tre shteteve" synon esencialisht izolimin e rajonit të Bagdadit, në të cilin ka dhunë dhe orienton kohën dhe pasurinë në interes të ndërtimit të rajonit të Basrës dhe Mosulit, të cilat kanë një stabilitet relativ (në krahasim me komunitat e mesit të Irakut).

Irik Markvardet nuk e përjashton mundësinë që ky projekt të shkakton destabilizimin rajonal, duke thënë:

"Nëse ndahet Iraku në tre shtete, kjo do

Ky shkrim tregon se ndarja e Irakut në baza nacionale (sektare) dhe ridefinimi i kufijve ka qenë pjesë e agjendës së politikës së jashtme dhe ushtarake të ShBA-ve para se ta nisë luftën

të ndez gjendjen e mungesës së stabilitetit rajonal, ku do të garojnë shtetet fqinjë të Irakut për të dominuar tre shtetet e reja. Prej themelimit të Irakut uniteti dhe fuqia e tij kanë qenë pengesë para pesë fqinjëve të tij të fuqishëm, Turqisë, Sirisë, Jordanisë, Saudisë dhe Iranit, që mos të rrëshqasin në konflikte të rrezikshme. Përja-

shtim bën lufta irako-iraniane në të tetëdhjetat, e cila në fund nuk shkaktoi ndonjë ndryshim të madh të baraspeshës së fuqive në rajon. Këta pesë fqinjë të Irakut bashkëjetuan në gjendje stabiliteti, kurse ndarja e Irakut do të shkakton eliminimin e pengesës së fuqisë dhe do të krijojnë gjendje të konfliktit të përhershëm.

Iraku i dobët nuk do të reziston efektivisht përballë secilës ndërhyrje nga fuqitë e fuqishme fqinje, kurse kjo është korrja e prituri, duke pat parasysh rezervat e mëdha të naftës në vend. Jo vetëm për shkaqe ekonomike, shtete fqinjë do të ndërhyjnë edhe për shkaqe të sigurisë, sidomos Turqia dhe Irani.

Turqia u del ballë kurdëve dekada me radhë duke përdorur politika të ashpra për ta ndaluar themelimin e shtetit të pavarur Kurd. Ankara frikohet se nëse Kurdët arrijnë sukses të bëjnë shtet të tyre ose autonomi në veri të Irakut, t'i stimulon kurdët e Turqisë për rebelim dhe tentim për të coptuar toka nga jugu i Turqisë për t'ia bashkangjitur shtetit të ri Kurd. Nëse ndahet Iraku në tre shtete, ky rezultat, do të realizohet në realitet me shndërrimin e veriut të Irakut në shtet kurd.

E njëjta do të ndodh me shndërrimin e

Irakut në shtet shiit, atëherë Irani shumë lehtë do të ndikojë në çështjet e atij shteti. Pasi që këto dy shtete në aspektin teorik i grumbullon afërsi fetare e veçantë, raportet e Iranit me shtetin e ri të jugut të Irakut do të jenë pozitive.

Sa i përket ShBA-ve Markvardeti thotë:

“Vashingtoni do t’i kundërshton të gjitha këto rezultate. Ndërhyrja e Turqisë në veri të Irakut, sigurisht do të shkakton

ballafaqime të dendura mes paramilitarëve kurdë dhe ushtrisë turke, kurse ky konflikt i pakufizuar, do të shton edhe më tej destabilitetin në gypat e përcjelljes së naftës së veriut të Irakut, përderisa luftëtarët kurd e refuzojnë qeverisjen turke.

Pajtimi i Iranit me jugun e Irakut do të jetë në dëm të interesit amerikan, kjo do t’ia shtojë forcën e barazimit të Teheranit me fqinjët dhe ShBA-të.

Në realitet kjo edhe e sqaron shkakun që ShBA-të e përkrahnin Bagdadin në kohën e luftës mes Iranit dhe Irakut dhe shkakun pse Vashingtoni e përkrahu indirekt lëvizjet e Sadamit për të mposhtur rebelimin shiit pas luftës së Gjirit. Sikurse në veri të Irakut edhe në jug ka puse të naftës të mëdha, nëse ato bien në duar të Iranit, do ta përforcon shumë efektivitetin e politikës së jashtme të Teheranit dhe aftësinë e tij për negociata.

Në fund të raportit të tij autori potencoi se ideja e ndarjes përmban farën e dështimit, pasi që shteti i Irakut të mesëm që do të kaplon sunitët, do të jetë shtet i varfër ekonomikisht dhe i dobët ushtarakisht, duke pat parasysh të hyrat e

Ideja e ndarjes së Irakut në tre shtete sektare nuk është foshnje e krizës politike momentale në vend, as rezultat i pushtimit amerikan të Irakut, por ka qenë një prej qëllimeve më të rëndësishme dhe të vërteta dhe të fshehta të okupimit, të cilat u shfaqën një pas një.

pakta në krahësim me veriun dhe jugun e vendit.

Markvardeti shkruan:

Propozuesit e ndarjes së Irakut në tre shtete të ndara kanë dështuar në marrjen në konsideratë të asaj se çka mund të bëjnë përball zonës së mesme të Irakut, të cilës çdo herë i kanë munguar të ardhura ekonomike. Kjo e sqaron faktin pse qeveritë e njëpasnjëshme irakiane të ardhurat nga prodhimi i naftës i ndanin në atë formë që të kaplonin veriun, jugun

dhe mesin e vendit. Me privimin e mesit të Irakut nga këto të ardhura do ta bënin Irakun shtet të varfër ekonomik dhe të dobët ushtarakisht, i cili mund të zotërohet dhe shfrytëzohet lehtë prej fqinjëve.

Ideja e ndarjes në baza sektare nuk është e re. Para disa muajve Këshilli suprem islamik i Irakut, një prej forcave kryesore shiite, udhëhoqi disa ftesa për formimin e zonave autonome në jug të Bagdadit. Shtoja kësaj edhe faktin se zona kurde e veriut gëzon autonomi prej më shumë se 15 viteve. E tëra kjo tregon se ndarja e Irakut në baza nacionale dhe sektare jo që do të kontribuon në shembjen e asaj që ka mbetur nga uniteti i Irakut por edhe do të privon sunitët e vendit, të cilët qëndrojnë në mesin e Irakut nga hiseja e tyre e natyrshme nga pasuritë e vendit.

Burimet:

Qendra “Global Research”, kanadeze, e cila paraqet një grup hulumtues media.

Instituti PINR ndërkombëtare hulumtuese e pavarur.

Përktheu: Bekir Halimi

Kush i qan sunitët e Iranit?!

Cështja e Sunitëve në Iran është prej çështjeve të harruara ose të zhdukura nga media, madje fatkeqësisht ka një numër të madh të hoxhallarëve dhe veprimtarëve islamikë që nuk perceptojnë vuajtjet e sunitëve, të cilët paraqesin më shumë se 1/4 e banorëve të Iranit, domethënë njëzet milion banor përafërsisht.

Politika e injorimit dhe majorizimit, madje edhe e shtypjes, që qeveria iraniane po zhvillon kundrejt sunitëve, ka arritur një gradë të lartë që edhe nuk mund të përshkruhet. Kjo gjë del në shesh në disa aspekte, prej më të rëndësishmëve janë këto:

1- Përcjellja e dijetarëve, hatibave dhe imamëve dhe kufizimi i lirisë së tyre, ndalimi i tyre nga ligjërimi dhe mësimdhënia, madje edhe vrasja e simboleve dhe liderëve me ndikim.

2- Mbyllja e shkollave fetare dhe ngushtimi i tyre.

3- Përcaktimi i kufizimeve të rrepta në ndërtimin e xhamive në zonat suite, sikurse është verilindja e Iranit, Kurdistanit, Melushistani, Arabistani etj.

Sunitët në Iran kanë shumë nevojë për vazhdimin e ndihmës dhe përkrahjes së vëllezërve të tyre sunitë për të thyer bllokadën, e cila është duke i ngulfatur.

Sa i përket kryeqytetit, Teheranit, ku sunitët paraqesin më shumë se gjysmë milion banorë dhe në qytetet tjera të mëdha, aty sunitët nuk kanë asnjë xhami, kurse në ato qytete ka fatore për Zoroastritët, Hindusët, çifutët dhe të krishterët, e sekte të tjera.

4- Qëndrimi i qeverisë kundrejt të drejtave politike dhe civile është një dinakëri e qartë. Edhe pse kryetari i Iranit, Ahmedi Nexhadi bëri një hap shumë të rrallë, duke caktuar një hoxhë sunit, Muhamed Is'hak Medeni, si këshilltar për çështjen e Sunitëve në Iran, mirëpo ata që përcjellin realitetin politik iranian mendojnë se ky caktim është një iniciativë formale dhe nuk ndryshon asgjë, por këtë hap e bëri sepse kryetari gjendet përpara një presioni të brendshëm dhe të jashtëm dhe me këtë hap tenton të ballafaqohet me ato presione.

Sunitët në Iran kanë shumë nevojë për vazhdimin e ndihmës dhe përkrahjes së vëllezërve të tyre sunitë për të thyer bllokadën, e cila është duke i ngulfatur.

Marrë nga revista "El-Bejan", nr. 240.

Përktheu: Bekir Halimi

Dëshiroj të jem krenar

Shkruan: Ulvi FEJZULLAHU

Lavdia i takon Allahut.

Salavatet dhe selamet qofshin mbi Muhamedin, lavdërimi dhe pagja e Allahut qofshin mbi të.

Të jesh krenar do të thotë të jesh i çmuar dhe i nderuar si njeri dhe si qytetar, të mos lejosh nëpërkëmbjen dhe poshtërimin, por të jesh ballëhapur me nderin, dinjitetin dhe identitetin tënd Islam. Fitimi i statusit të myslimanit është fitore dhe sukses për njeriun, i cili është ballëlartë, madhështor dhe krenar për vetitë dhe cilësitë e fituara.

Ajetet e Kur'anit, që janë fjalët e Allahut të Lartësuar, përmbajnë porosi dhe mesazhe që i motivojnë njerëzit që ta kërkojnë krenarinë tek Allahu Krijues. Ata që besuan bindshëm në Allahun Fuqiplotë dhe pranuan Allahun për Zot, Islamin për fe dhe Muhamedin, salAllahu alejhi ue selem, për pejgamber, ditën të tregojnë që janë krenarë dhe fatbardhë për një arritje të tillë. Këta konfirmuan nënshtrimin e plotë dhe të sinqertë ndaj Islamit, u dalluan prej të tjerëve në sjellje dhe veshje, u krenuan me dituri dhe iman e jo me mëkate dhe armiqësi.

Personaliteti i myslimanit krenar është një person-

alitet i llojit të veçantë, ka karakteristika të veçanta. Të veçanta tek ai janë sjelljet, qëndrimet, dëshirat, synimet, vullneti. Myslimani duhet të bëjë përpjekje të vazhdueshme për të arritur atë çka Allahu i Lartësuar kërkon prej tij.

Mysliman i nderuar, nëse dëshiron krenarinë, atëherë lejomë të të kujtoj fjalët e Allahut:

“Kush dëshiron krenarinë (le ta dijë), e tërë krenaria i takon Allahut (pra le ta kërkojë prej Tij), tek Ai ngrihet fjala e mirë (besimi) dhe veprimi i mirë, e Ai i pranon.” (Fatir, 10)

“Ndërsa e tërë krenaria i takon Allahut, të dërguarit të Tij dhe besimtarëve, por hipokritët këtë nuk e dinë.” (Munafikun, 8)

Sot bëhet një luftë e organizuar për të dobësuar personalitetin e myslimanit, kjo luftë organizohet nëpërmjet masmediaeve, televizionit, radios, internetit, gazetave, revistave, programeve të ndryshme. Shpenzohen mjete të shumta. Por megjithkëtë, sado i sofistikuar të jetë arsenal i dashakeqëve të Islamit, prapë se prapë personaliteti i myslimanit do të mbetet i palëkundur dhe krenar

Të nderuar lexues!

Gjatë periudhave të ndyshme kohore, ka patur furtuna dhe vërshime të mëdha, synimi i të cilave ish të njollosnin dhe asgjësonin personalitetin e myslimanit. Nëpërmjet filozofive dhe kulturave të ndryshme u rrahën lëkundje dhe u shpallën luftëra. Po ashtu, sot bëhet një luftë e organizuar për të dobësuar personalitetin e myslimanit, kjo luftë organizohet nëpërmjet masmediaeve,

televizionit, radios, internetit, gazeta, revistave, programeve të ndryshme. Shpenzohen mjete të shumta. Por megjithkëtë, sado i sofistikuar të jetë arsenali i dashakeqëve të Islamit, prapë se prapë personaliteti i myslimanit do të mbetet i palëkundur dhe krenar.

Myслиmani është krenar, bujar, fisnik, madhështor, i këndshëm, sepse ai e ka përjetuar ëmbëlsinë e krenarisë tek Allahu i Lartësuar dhe tek i Dërguari i Tij.

Kur myslimani shijon kënaqësinë e besimit në Allahun e Lartësuar, nuk ka mundësi të përulet para armiqve. Sa më tepër sulmohet, aq më i fortë bëhet. Edhe në rastet kur e pengojnë të kryejë porosinë dhe detyrat e tij shpirtërore, ai prapë se prapë është krenar me imanin që ka në zemër, nuk i frigohet askujt përpos Allahut të Lartësuar.

Nga dhe si të furnizohemi me krenari?

Burimet e krenarisë janë të shumta, një prej të cilave është namazi. Myezini fillon të lajmërojë kohët e namazit me fjalët Allahu ekber (Allahu është më i

madhi), Ai është më i madh se çdo gjë. Ai e asgjëson çdo fuqi. Ai është më i Fuqishëm se çdo i fortë. Ai është më i Pasur se çdo i pasur. Vetëm atij i takon Madhëria dhe Lartësia. Paskëtaj, çdo pjesë në namaz përcillet me fjalën Allahu Ekber. Hyrja në namaz bëhet me fjalën Allahu ekber, shkuarja në ruku, në sexhde, në etehijat po ashtu bëhet me Allahu ekber.

Të gjitha këto japin kuptimin e krenarisë. Ata të cilët kanë shijuar ëmbëlsinë e namazit, padyshim që Allahu do t'u dhurojë shumë të mira.

Allahu është Ai që ia dhuron pushtetin kujt të dojë:

“Thuaj: ‘O Allah, Sundues i çdo sendi, Ti ia jep pushtetin atij që do, Ti ia heq prej dore pushtetin atij që do, e lartëson atë që do dhe e përul atë që do. Çdo e mirë është vetëm në dorën Tënde, vërtet, Ti ke mundësi për çdo gjë!’” (Ali imran, 26)

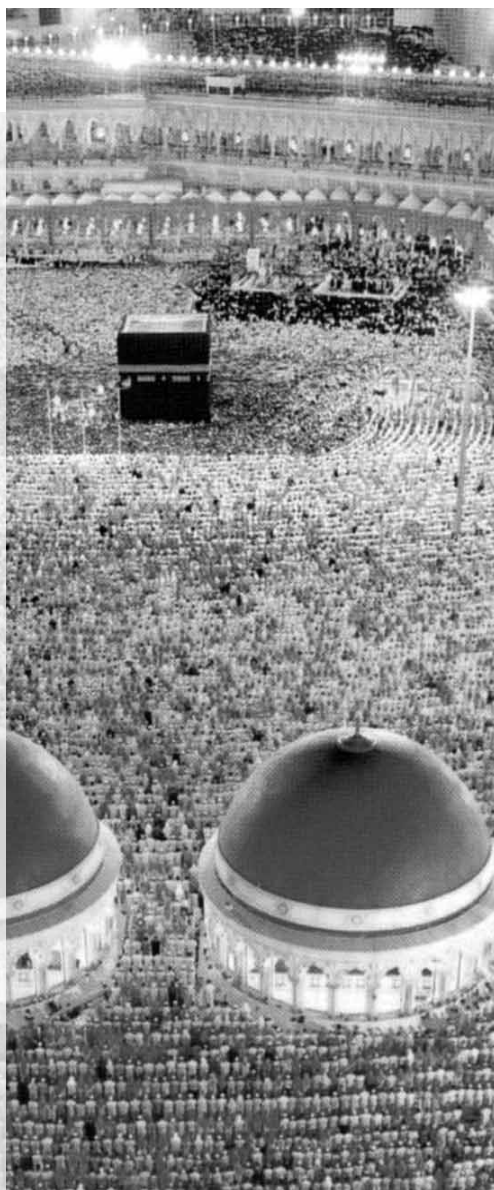
“Zoti ynë na jep të mira në këtë jetë, të mira edhe në botën tjetër dhe na ruaj prej dënimit me zjarr!” (Bekare, 201)

Haxhillëkun e bën ai që do, jo ai që ka para

Shkruan: Omer BERISHA

Pasi Allahu na krijoi dhe udhëzoi, bëri në zemrat tona dëshirën për të vizituar vendin më të shenjtë dhe qendrën e kësaj Toke, Qaben, e cila gjendet në Mekë. Këtë e bëri, sepse iu përgjigj lutjes së Ibrahimit alejhi selam, i cili, kur vendosi familjen e tij në atë vend, që nuk ishte tokë pjellore dhe as që dikush shkonte atje, i erdhi rëndë dhe bëri këtë lutje: *“Zoti ynë, unë një pjesë të familjes sime e lash të banojnë në këtë luginë jo pjellore, te Shtëpia Jote e shenjtë, që ta falin namazin o Zot, andaj bëj që disa zemra të njerëzve të shkojnë me vullnet dhe shpejtësi atje dhe furnizojë me ushqim, që ata të falënderojnë”*. (Ibrahim 37). Allahu i Madhëruar ia pranoi këtë lutje, duke bërë besimtarët, të cilët mallëngjehen për atë vend, të ëndërrojnë vizitën e tij dhe të mundohen me mish e me shpirt, që së paku një herë në jetë, të shkojnë në Mekë dhe të bëjnë haxhin.

Madje, haxhi është njëra prej shtyllave të Islamit. Allahu i Lartësuar thotë: *“Njerëzit e kanë detyrë që, për hir të Allahut, ta vizitojnë Shtëpinë nëse kanë mundësi”*. (Ali Imran 97). Në pajtim me dëshirën tonë të singertë për të bërë haxhin sa më shpejt dhe sa

më herët është edhe hadithi i Muhamedit, salAllahu alejhi ue selem: “*Shpejtoni për të bërë haxhin, sepse askush nuk e di se çka e pret*”. (Ahmedi, Ebu Davudi)

Nuk është arsye e besimtarit të mirë, nëse thotë se fillimisht duhet të plotësojë të gjitha kërkesat e jetës, sikur shtëpinë, martesën dhe biznesin, madje është për çudi kur dëgjojmë se dikush ngurron të shkojë në haxh para se t’u ndërtojë shtëpi personale çdo fëmijë të tij dhe t’i martojë. Allahu na ruajt nga këto keqkuptime. Detyrat në jetë janë të shumta, dhe jo çdo detyrë është arsye për të mos bërë haxhin. Domethënia e pjesës së ajetit: “**...nëse kanë mundësi**” ka për qëllim këto mundësi:

- rruga të jetë e sigurt,
- mundësia materiale për udhëtimin, ushqimin, banimin dhe sigurimin e një shume për familjen e ngushtë derisa të kthehesh dhe
- shëndeti.

Prandaj, shpejto o mysliman dhe përkujto këshillën e të Dërguarit, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të: “*Kush dëshiron të shkojë në haxhillëk le të nxitojë, sepse dikush sëmuret, diçka humbet dhe ndonjë problem paraqitet*” (Ahmedi, Ibën Maxhe ndërsa Albani thotë se është sahih).

Këtë e kuptuan myslimanët e mirë dhe ja, p.sh., çfarë thotë Omeri, radijAllahu anhu: “*Më shkon mendja që të urdhëroj njerëz për të shikuar se kush nuk e ka bërë haxhillëkun duke patur mundësi, dhe t’i urdhëroj të paguajnë xhizje, çfarë myslimanë janë ata, çfarë myslimanë janë ata?!*”

Nëse ke aq të holla sa të shkosh dhe të kthehesh nga Meka, nxito dhe regjistrohu të shkosh, sepse edhe kjo mundësi çdoherë nuk është e mundshme. Mos ki frikë varfërinë, sepse Ai që të ka mundësuar të fitosh deri tani, do të ndihmojë edhe më shumë kur ti respekton urdhrat e Tij.

manë janë ata, çfarë myslimanë janë ata?!”

Nëse ke aq të holla sa të shkosh dhe të kthehesh nga Meka, nxito dhe regjistrohu të shkosh, sepse edhe kjo mundësi çdoherë nuk është e mundshme. Mos ki frikë varfërinë, sepse Ai që të ka mundësuar të fitosh deri tani, do të ndihmojë edhe më shumë kur ti respekton urdhrat e Tij. A e ke dëgjuar këtë hadith: “*Bëjeni haxhillëkun dhe umren vazhdimisht, sepse ato largojnë fukarallëkun dhe*

gjynahet, ashtu sikur gjyryku largon ndryshkun e hekurit”. (Taberani, Darekutni, ndërsa Albani thotë se është sahih); po ashtu edhe hadithin tjetër: “*Bëjeni haxhillëkun dhe umren një pas një, sepse ato largojnë varfërinë dhe mëkatet, ashtu sikur gjyryku largon ndryshkun nga hekuri, ari dhe argjendi. Haxhillëku i pranuar ka vetëm një shpërblim, xhenetin*”. (Ahmedi, Tirmidhiu ndërsa Albani thotë se është sahih).

Mos kurse të hollat, mos u mërzit për familjen sepse je nën mbrojtjen e Allahut të Gjithëfuqishëm. Ebu Hurejre rrëfen se Resulullahi salAllahu alejhi ue selem, ka thënë: “*Tre njerëz janë nën garantimin e Allahut të Madhëruar: njeriu që niset për në xhami, njeriu që del të luftojë për hir të Allahut dhe njeriu që niset për në haxhillëk*”. (Ebu Nuajmi, ndërsa Albani thotë se është sahih). Nëse nise-sh për në haxhillëk o mysliman i nderuar, ti ke fituar këtë garantim dy herë, sepse je nisur edhe për në haxhillëk, por edhe për te xhamia e Qabes.

Nuk duhet lënë anash haxhillëku edhe nga ana e grave, madje shpërblimi për to është si shpërblimi për xhihadin. Ajsha radijAllahu anha, e ka pyetur të Dërguarin: O i Dërguar i Allahut, pse të mos bëjmë xhihad së bashku me ju? Ai u përgjigj: “Xhihadi më i mirë dhe më i bukur është haxhillëku, haxhillëku i plotë”, pas të cilës fjalë Ajsha tha: “Pasi dëgjova këtë nga i Dërguari salAllahu alejhi ue selem, do ta bëj haxhillëkun çdoherë”. (Buhariu, Muslimi)

Një dijetar ka thënë: **Kam analizuar veprat e mira dhe vërejtja se namazi është mund për trupin dhe për këtë ka shpërblim, po ashtu edhe agjërimi, vërejtja se zeqati e sadakaja është mund për pasurinë dhe për atë ka shpërblim, por kur vërejtja haxhin, pash se ai është mund edhe për trupin edhe për pasurinë, dhe shpërblimi është më i madh.**

Mëkatet me siguri i ke të shumta, andaj bëje haxhin, sepse të gjitha mëkatet të lahen. Resulullahi salAllahu alejhi ue selem, ka thënë: “Kush e bën haxhillëkun duke mos iu afruar grave dhe duke mos bërë mëkate, do të kthehet i pastër nga mëkatet, sikur në ditën kur e lindi nëna”. (Buhariu) Allahu ta mundësoftë shkuarjen në haxhillëk sa më shpejt.

Në detaje edhe më interesante na mëson hadithi në vijim: “Kur të dalësh për të shkuar në Qabe,

për çdo hap që bën kafsha jote, për ty shënohet sevap dhe të shlyhet një gjynah. Kur të qëndrosh në Arafat, atëherë Allahu zbret në qiellin e tokës dhe krenohet para melekëve, duke u thënë: Këta janë robërit e Mi, erdhën të pakrehur e pluhurosur nga çdo vend i largët, shpresojnë mëshirën Time dhe kanë frikë nga dënimi Im edhe pse nuk Më kanë parë. Çdo bënin sikur të Më shihnin?! – sikur të kishe mëkate sa ditë ka dynjaja apo sa pikë ujë ka qielli, Allahu do t’i shlyejë nga ti -. Kur t’i gjuash guralecët ke mbushur thesaret e tua me shpërblime. Kur të rruash kokën, për çdo qime që bie, ti ke një shpërblim dhe kur të bësh tavafin, do të pastrohesh prej mëkateve sikur ke qenë i pastër kur të lindi nëna”. (Taberani, ndërsa Albani thotë se është hasen).

Shpresoj se tashmë vendose të kryesh këtë adhurim madhështor. Nisu me sinqeritet të plotë duke u munduar të jesh sa më i përpiktë në mësimet e Resulullahit, salAllahu alejhi ue selem, lidhur me haxhin dhe mos harro të lutesh për familjen tënde, komshiun, mua dhe për myslimanët në përgjithësi, sepse lutja e haxhiut atje është e pranuar. Ibën Omeri rrëfen se Muhamedi salAllahu alejhi ue selem, ka thënë: “Luftëtari për hir të Allahut, haxhiu dhe ai që bën umre janë mysafir të Allahut, Ai i ftoi e këta u përgjigjën, ata e lusin dhe Ai u jep”. (Ibën Maxhe, Ibën Hibani, ndërsa Albani thotë se është sahih).

Nuk është arsye e besimtarit të mirë, nëse thotë se fillimisht duhet të plotësojë të gjitha kërkesat e jetës, sikur shtëpinë, martesën dhe biznesin, madje është për çudi kur dëgjojmë se dikush ngurron të shkojë në haxh para se t’u ndërtojë shtëpi personale çdo fëmijë të tij dhe t’i martojë. Allahu na ruajt nga këto keqkuptime. Detyrat në jetë janë të shumta, dhe jo çdo detyrë është arsye për të mos bërë haxhin.

Këshilla për rininë

19

Mirësjellja e Islamit

Pse duhet që ti, një i ri mysliman, të ndihmohet për të sjellë njerëzit më afër Allahut?

Në fund të fundit, ti ke luftërat e tua personale me të cilat duhet të merresh: të provosh t'u shpjegosh mësuesve të ashpër pse falesh, diskriminimin ndaj mbulesës (hixhabit), të ngrihesh në klasë kur profesori sulmon Islamin, të merresh vesh me prindërit të cilët mendojnë se je çmendur për shkak se po e rrit mjekrën, apo të gjitha vështirësitë e tjera me të cilat ballafaqohet një numër i të rinjve të cilët janë

praktikues të Islamit ?

Islami kurrë nuk ka qenë i destinuar të bëhet një besim individual, i rezervuar për “disa të zgjedhur”. Myslimanët e kanë për detyrë të shpërndajnë fenë, dhe rinia e cila e praktikon Islamin, qofshin fillestarë, aktivistë ose udhëheqës duhet të luajnë një rol vendimtar.

Allahu i ka vendosur ata në një pozitë në të cilën ndoshta askush tjetër nuk është, ata kanë mjete dhe mënyra për të komunikuar me shokët e tyre, ata kanë një kuptim të asaj nëpër çfarë janë duke kaluar plus ata kanë udhëzimin e Islamit.

Artikuj

Ai që është shoku yt i fëmijërisë, i cili kalon të Premtet më tepër në çarshi se sa në Xhami, apo shoku yt i klasës i cili është mysliman me emër dhe din vetëm se “myslimanët nuk e hanë mishin e derrit” kë do të dëgjojë: Imamin e mirë të Xhamisë që do të tmerrohet kur sheh mënyrën se si ata vishen dhe flasin apo ty që je rritur me ta, ke bërë shaka me ta, apo i sheh ata çdo ditë në shkollë?

Përgjigja është e qartë: ty.

Mos u frikëso. Këtu janë disa këshilla dhe informata të cilat mund t’ju ndihmojnë nga myslimanët e tjerë, shumë prej të cilëve kanë kaluar nëpër to dhe i kanë praktikuar:

Këshilla 1: Bëje qëllimin tënd të singertë

Gjithë punën ne duhet të përqijemi ta bëjmë për hir të Allahut. Kjo përfshin obligimin e afrimit të dikujt tek Allahu. Sigurisht kjo nënkupton se nuk duhet të lidhet me arrogancë, duke menduar se ti je mësuesi dhe gjithë të tjerët duhet të ndihen me fat se ti ke filluar një fushatë për ti shpëtuar ata. Shpëtimi vjen nga Allahu. Bëj lutje dhe përpjekje të singerta dhe kujto se Allahu mundet gjithashtu të të largojë nga rruga e drejtë nëse Ai dëshiron (kërkojmë mbrojtje tek Allahu prej saj).

Këshilla 2: Praktiko atë çka ligjëron

Mospraktikimi i asaj çka flet është gabim dhe do të humbësh besimin e çdokujt, i ri apo i vjetër, sapo ata të të zbulojnë. Mos e bëj atë.

Këshilla 3: Përdor Kur’anin dhe Siren (jetëshkrimin e të Dërguarit paqja qoftë mbi të) si udhërrëfyes të davetit

Por vërejmë se të jesh i afërt nuk nënkupton të jesh flirtues me gjininë tjetër. Ka disa rregulla islame të cilat duhet respektuar se si burrat dhe gratë duhet të sillen me njëri-tjetrin. Daveti nuk është justifikim që të kesh biseda të gjata dhe personale dhe takime për shembull me gjininë tjetër. Organizo një sistem ku dikush që shpreh interesim për Islamin është duke iu referuar dikujt prej gjinisë së njëjtë.

Lexo dhe kupto ato kaptina të Kur’anit të cilat flasin se si të Dërguarit e prezantonin mesazhin te popujt e tyre. Lexoje Siren (nga disa libra të mira të sires) që të shohësh pikërisht se si i Dërguari Muhammed, paqja dhe bekimet qofshin mbi të, solli Islamin tek aq shumë njerëz të ndryshëm, përfshirë edhe të rinjtë.

Po ashtu, bisedo me punonjësit e daves, dhe kërko manualët të cilat mund t’i kenë shkruar ata, sikur libri i Jahja Emerik “*Si t’ju tregojmë të tjerëve për Islamin*”.

Këshilla 4: Fol me njerëzit sikur vërtetë nuk i njeh ata

Mos pandeh se e njeh dikë vetëm duke shikuar në të. Ti nuk mund ta dish se vajza myslimane e cila ecën nëpër korridoret e shkollës sikur të ishte në një shfaqje mode nuk është dikush me të cilën mund të flasësh për Allahun sepse ajo duket sikur snob. Apo që djali mysliman të cilin kurrë nuk e ke parë në xhuma në universitetin tënd është

një “mysliman i keq”. Realisht ndoshta ai kurrë nuk e ka mësuar Islamin dhe nuk ka asnjë ide se çfarë rëndësie ka në Islam falja e të premtës, veçanërisht për burrat myslimanë.

Këshilla 5: Buzëqesh

A e ke ditur se i Dërguari ka qenë bujar në buzëqeshje? Por shumë myslimanë “praktikues” duken sikur kanë “fytirat e tyre të përmbysura” siç tha një herë një ligjërues – vetullngrysur dhe serioz.

Të buzëqeshësh, të jesh i sjellshëm dhe i këndshëm janë pjesë të zakoneve të të Dërguarit, të cilat duhet t’i përdorim në jetët tona të përditshme. Nëse dëshirojmë t’i afrojmë të tjerët në Islam, duhet të bëhemi vetë të afrueshëm. Buzëqeshja është çelësi i kësaj.

Por vërejmë se të jesh i afërt nuk nënkupton të jesh flirtues me gjininë tjetër. Ka disa rregulla islame të cilat duhet respektuar se si burrat dhe gratë duhet të sillen me njëri-tjetrin. Daveti nuk është justifikim që të kesh biseda të gjata dhe personale dhe takime për shembull me gjininë tjetër. Organizoj një sistem ku dikush që shpreh interesim për Islamin është duke iu referuar dikujt prej gjinisë së njëjtë.

Këshilla 6: Merr iniciativën dhe shoqërohu me ta

Ndërmerr hapin e parë dhe fto dikë me të cilin mund të kesh folur disa herë që të uleni në drekë së bashku, për të shikuar një ndeshje sporti apo ftoji ata për iftar në Ramazan. Gjithashtu, ndani vështirësitë, brengat dhe mërzitjet. Ndihej me detyrat e shtëpisë, bëju krah për të qarë kur e godet depresioni,

apo thjesht kur shoku yt është i mërzitur, diskuto problemet e zakonshme dhe MBAJI SEKRETET E TYRE. Ekzistojnë disa gjëra që e bezdisin si vjedhja dhe goditja pas shpine. Por një shënim i rëndësishëm: nëse problemi është i natyrës serioze, (p.sh. shoku juaj po mendon të bëjë vetëvrasje apo është duke marrë drogë) njofto dhe konsulto menjëherë një të rritur.

Këshilla 7: Tregoju atyre se Islami është i përshtatshëm sot, për këtë vend dhe për këtë kohë

Të rinjtë mund të mendojnë se Islami është “i dalë mode” dhe nuk përshtatet me kohën moderne. Vërtetoje se kjo është e gabuar. Tregoji se Islami është vërtetë lidhje me Allahun, gjë që çdo qenie njerëzore mund ta praktikojë, në çdo vend, në çdo kohë. Allahu është gjithmonë më afër jush se sa damari i qafës dhe Ai dëgjon dhe di çdo gjë. Inkurajoi shokët që të kërkojnë ndihmën e Allahut gjatë testeve, provimeve, dhe në zgjidhjen e problemeve të shtëpisë me prindërit dhe vëllezërit e motrat. Gjithashtu përmend se si Islami lidhet me adoleshentët: Islami të jep fokus dhe kuptim se kush je dhe ku je duke shkuar, gjë që nuk e bën pjesa më e madhe e “kulturës rinore”.

Këshilla 8: Përfshij edhe ata në punën vullnetare me ty

Nëse je i përfshirë në bashkësi, merre shokun të të ndihmojë. Kërko nga ata të bëjnë një fletushkë për një ngjarje të grupit tuaj të të rinjve apo ide për rreth aktiviteteve që do të mbahen këtë vit shkollor. Kjo përfshirje iu mundëson atyre të ndihen pjesë e bashkësisë myslimane dhe e thellon shoqërinë tuaj, pasi që tani ju jeni duke punuar bashkë

në diçka të dobishme për të dy. Sigurohu që t'i falënderosh ata për kontributin e tyre.

Këshilla 9: Pyeti ata 4 pyetje kryesore

Përderisa shoqërimi juaj rritet, do t'i përcaktosh pikat ku bisedat tuaja mund të bëhen më serioze. Mund të diskutoni, p.sh. synimet dhe planet për të ardhmen. Rekomandohen katër pyetje për t'iu drejtuar

atyre që mund t'i orientojnë temat për tek Allahu dhe Islami:

Ku jam duke shkuar në jetë dhe çfarë do të më bënte vërtetë të lumtur thellë në shpirt?

Çfarë besoj unë?

Kujt duhet t'i jem mirënjohës?

A kam mbërritur këtu ku jam sot pa ndihmën e dikujt?

Këshilla 10: Thekso faljen e pesë kohëve në ditë para çdo aspekti tjetër të Islamit

Lidhja e një njeriu me Allahun, në baza ditore, është përmes faljes pesë herë në ditë. Mos thekso ndonjë aspekt tjetër të Islamit derisa shoku juaj fillon të bëjë përpjekje të vërteta për tu falur pesë herë në ditë. Thekso lidhjen e drejtpërdrejtë që dikush mund të ketë me Allahun në namaz. Nëse ata ballafaqohen me një problem, thuaju të falen, dhe të kërkojnë ndihmën e Allahut në Namaz dhe jashtë tij. Kur ka mundësi, provo që të faleni bashkë gjatë "shoqërimit tuaj". Nëse shoku juaj fillon të falet, që është hapi i parë për tek aspektet e tjera të Islamit si lënia e mal-

Kjo nënkupton se nuk duhet të lidhet me arrogancë, duke menduar se ti je mësuesi dhe gjithë të tjerët duhet të ndihen me fat se ti ke filluar një fushatë për ti shpëtuar ata. Shpëtimi vjen nga Allahu.

lkimeve, trajtimi i prindërve me respekt apo veshja në mënyrë islame.

Këshilla 11: Ndhimo rrënjosjen e besimit tek të rriturit

Të rriturit, konsiderohen si idiotë të paafte nga "kultura rinore". Detyra jote si një i ri mysliman është të ndihmosh kthimin e tablosë në këtë besim fals dhe jo Islam. E gjitha çfarë duhet të bësh është kjo: kur një i rritur mysliman bën diçka të mirë (p.sh. shpëton jetën

e dikujt, dhuron para për një çështje të meritueshme, Imami jep një fjalim të mirë, duke u kujdesur për familjen e tij/saj) e sjell atë në një drejtim të bisedës suaj me shokun tuaj dhe lavdëron të rriturit të cilët ishin vënë në dyshim. Duke e bërë këtë rregullisht mund të ndryshojë jo vetëm perspektivën e shokut tuaj, por mund t'i udhëheqë ata që t'i shohin prindërit e tyre në një mënyrë më të respektueshme.

Këshilla 12: Mbështeti ata madje edhe kur ata bëhen më praktikues

Mbaj mend, vetëm se një njeri ka filluar praktikimin e Islamit më rregullisht, kjo nuk do të thotë se çdo gjë tash e tutje do të jetë në rregull. Do të ketë akoma kohë të vështira, vështirësi. Mund të ketë kohë kur shoku juaj ka dyshime rreth praktikimit të Islamit kohën e fundit. Qëndro aty që ti ri-sigurosh ata.

Marrë nga:

www.islamway.com

përktheu: Besnik Abrashi

Lapsat e ndritur

Sultan OMERIJ

Metodat e davetit (thirrjes) Islame janë të shumëllojta, dhe ripërtërihen kohë pas kohe, por prapë, “lapsi” mbetet metodë e thirrjes me të cilën arrihet deri në zemër nëpërmjet syrit. Padyshim që kjo reflekton ndriçimin e lapsit në letër.

Sa të bukur janë shkronjat e zeza, vallë a ka diçka të zezë që ndriçon?

Padyshim që fleta e bardhë nuk ka vlerë, por kur të mbushet me lotët e lapsit, atëherë letra bëhet e pasur dhe me vlerë.

Umeti ka nevojë për një llojllojshmëri të lapsave, që ndihmojnë në ngritjen e nivelit të umetit, kështu që të shlyhet errësira e mosdijes nga njerëzit.

Nga ana tjetër shohim syresh që zotërojnë lapsa dhe me to mbjellin fatkeqësi dhe fatalitet në umet. Ata abuzojnë dhe shajnë shariatën Islam, tallen me parime që janë konstante, të pandryshuara dhe të qëndrueshme, për

aq sa janë vlera të mesazhit qiellor.

Sa e sa lapsa nëpër gazeta njollosin fenë tonë, pejgamberin tonë dhe parimet tona. E sa lapsa në hapësirën e internetit njollosën ulemanë (dijetarët) e Islamit, ju veshën nofka jo të hijshme dhe i akuzuan me shpifje nga më të ndryshmet.

Shkrimi im nëpërmjet lapsit është: shfrytëzimi i lapsit në udhëheqjen e umetit dhe përdorimi në ngritjen e tij.

Po, padyshim që lapsi ndriçon, po t'i hedhësh një vështrim historisë Islame, do të shohësh se çfarë ka bërë lapsi gjatë kohërave.

Lapsi i Buhariut i tuboi hadithet e vërteta në një libër.

Lapsi i Ibën Tejmijut, me vendosmëri dhe fuqi i doli përballë bidateve dhe besëtytnive që ishin të shpërndarë te myslimanët.

Lapsi i Ibni Kajimit rrugëtoi me një përpjekje të mrekullueshme duke u

Artikuj

Metodat e davetit (thirrjes) Islame janë të shumëllojta, dhe ripërtërihen kohë pas kohe, por prapë, "lapsi" mbetet metodë e thirrjes me të cilën arrihet deri ne zemër nëpërmjet syrit. Padyshim që kjo reflekton ndriçimin e lapsit në letër.

mësuar zemrave sëmundjen dhe ilaçin. Dhe sqaroi fshehtësitë dhe çudirat shpirtërore, të gjitha këto nëpërmjet lapsit.

Me sinqeritet dhe transparencë duhet thënë se lapsat e dijetarëve janë trashëgimi e Zotit të të dërguarve. Një gjë të tillë na e bën të qartë edhe sheriatu Islam ku na mësoi dhe hartoi metodën e qartë, dhe largoi çdo dyshim të paraqitur.

Edhe sot kemi nevojë për lapsa besnikë, që lëvrojnë ilmin (diturinë), dhe përhapin fenë, që i dalin ballë për ballë bidatçiu, ndërsa myslimanëve i bën të qartë rrugën e vërtetë.

Po ashtu, duhet pranuar se gjatë historisë, në të kaluarën dhe tani ka pasur lapsa të këqij, që shpërndan bidatat, hapën dyert e të keqes dhe shkatërrimit.

Pa dyshim që këta janë lapsa shkurtabiqë, që nuk kanë mundur të ngrihen në memorien e kohës, ndërsa nga Allahu i Lartësuar kanë përjetuar uljen dhe poshtërimin, kurse nga njerëzit fyerjet dhe nënçmimin.

Ah mjerë për ata, nëse do të mendonin një grimë për çfarë kanë bërë.

Përktheu
Valdet Kamberi

Telefoni - etika dhe norma

Shkruan: **Lulzim SUSURI**

Allahu i dha njerëzimit shumë mirësi. Disa prej tyre kanë lindur me vetë lindjen e tij, kurse disa tjera njeriu i përfitoi me kalimin e kohës dhe të viteve. Atij, sado që i vështirësohen kushtet e jetesës, Zoti i dërgon nga mirësitë e tij me qëllim që t'ia bëjë më të lehtë dhe kështu të ketë mundësi të bëjë një baraspeshë në jetën e tij, duke i eliminuar dhe lehtësuar në këtë mënyrë disa prej tyre. Për këtë shkak, Allahu në Kur'an thotë: **"Edhe nëse do të mundoheshit t'i numëronit mirësitë e Zotit tuaj, nuk do të kishit mundësi për një gjë të tillë"**. Kjo ngase ka prej tyre të cilat i dimë e ato që nuk i dimë janë edhe më të shumta. Disa prej tyre

janë të dukshme e disa tjera të fshehta. Disa janë fizike, e disa psikike, ekonomike e teknologjike e shumë të tjera.

Zoti i dhuroi ato që t'i shfrytëzojmë për të mirën tonë dhe për të arritur përmes tyre kënaqësinë e Allahut, e jo për diç tjetër. Besimtari nuk duhet të harrojë kurrë se mirësitë e dhuruara nga Zoti i tij duhen ditur si të shfrytëzohen, si t'u japim hakun, me qëllim që Allahu të mos i ndërpresë, përkundrazi, t'i shtojë. Nëse mirësive të shfrytëzuara nuk u plotësojmë dy kushte esenciale, atëherë nuk e kemi falënderuar Allahun dhe nuk i kemi shfrytëzuar ashtu siç duhet dhe kërko-het nga ne. Këto kushte janë:

1: Falënderimi i pandërprerë i Allahut

për to, dhe

2: Shfrytëzim i këtyre të mirave sipas edukatës Islame, duke pasur qëllim kënaqësinë e Allahut e pastaj plotësimin e nevojave tona.

Ndër këto të mira, për të cilat Allahu duhet falënderuar pa ndërprerë, është edhe telefoni, pa marrë parasysh ai fiks apo celularë. Mirësi përmes të cilës Allahu i afroi vendet e largëta, i largoi mërzitë nga zemrat, futi gëzim në to, përmes tij shfrytëzohet koha, përhapen dhe shtohen gëzimet, ndahen dhe pakë-sohen hidhërimet. Prindi me fëmijën e tij e shuan mallin, burri me gruan gjen ngrohtësi, shoku me shokun e tij ngrohje dhe qetësi. Zemrat e hidhëruara paj-tohen, nga mendjet dyshimet e shejtanit largohen.

Artikuj

Por, për fat të keq, ka të atillë që e keqpërdorin dhe keq shfrytëzojnë atë. Vepër kjo mjaft e shëmtuar, të cilën disa prej tyre e bëjnë pa qëllim kurse, për fat të keq, ka syresh që e veprojnë një gjë të tillë qëllimisht.

Islami, duke pasur parasysh këto gjëra, ka vendosur rregulla për çdo çështje, dhe i është përgjigjur atyre pa marrë parasysh zbulimin e tyre pas përfundimit të zbritjes së Kur'anit dhe vdekjes së të Dërguarit, sal-Allahu alejhi ve selem. Kjo, për shkak se Islami përmban në vetvete rregulla esenciale, të cilat i përgjigjen çdo çështjeje, vendi, kohe dhe shoqërie.

Kështu që, Islami ka vendosur rregulla edhe për telefonin. Rregulla këto që, gjatë analizimit të tyre, mund t'i ndajmë në tri pjesë. Rregullat e thirrësit në telefon, të pranuesit të telefonatës dhe ato të përbashkëta për të dy palët.

Rregullat e thirrësit në telefon.

1- Të ketë qëllim të mirë me telefonatën tij e jo prapavija të këqija.

2- Mos thirrja në kohë të pa përshtatshme, siç është shumë herët në mëngjes, vonë në mbrëmje, gjatë kohës së pushimit në drekë, para apo pas saj (Kajluleja). Bëjnë përjashtim rastet kur telefonata është vërtet urgjente dhe thirrja është më se e përligjshme në çdo kohë. Po ashtu të jetë urgjente sipas traditës së vendit dhe për të dy palët ngase

Ndër këto të mira, për të cilat Allahu duhet falënderuar pa ndërprerë, është edhe telefoni, pa marrë parasysh ai fiks apo celularë. Mirësi përmes të cilës Allahu i afroi vendet e largëta, i largoi mërzitë nga zemrat, futi gëzim në to, përmes tij shfrytëzohet koha, përhapen dhe shtohen gëzimet, ndahen dhe pakësohen hidhërimet. Prindi me fëmijën e tij e shuan mallin, burri me gruan gjen ngrohtësi, shoku me shokun e tij ngrohje dhe qetësi. Zemrat e hidhëruara pajtohen, nga mendjet dyshimet e shejtanit largohen.

disa raste nuk janë urgjente për çdo kënd, dhe dikush tjetër çdo gjë e konsideron urgjent.

3- Nuk duhet lënë telefonin të bjerë më shumë se tri herë, përveç rasteve kur është i bindur së e ka larg apo nuk është duke e dëgjuar nga zhurma atë.

4- Thirrësi të japë selam e jo pranuesi i telefonatës.

5- Ta prezantojë veten duke e cekur emrin dhe mbiemrin apo diç të ngjashme e cila ua lehtëson të tjerëve që sa më lehtë dhe shpejt ta kuptojnë se kush je. Nuk është edukatë fetare të prezantohesh me fjalën: “unë jam”, apo duke e munduar tjetrin duke kërkuar prej tij që t’ia qëllojë se kush je. E para ndalohet për arsye se, përmes kësaj

fjale nuk arrihet prezantimi i duhur kurse e dyta e lodh pranuesin e telefonatës dhe harxhon të holla dhe kohë.

6- Mos zgjatja e telefonatës më tepër sesa duhet. Kjo për shkak se kushton të holla, humbje kohe, nga të dy palët dhe ngushtim të tjetrit, i cili mund të jetë i zënë, por nuk mund ta shprehë një gjë të tillë për shkak se druhet se mund të humbasë dashurinë vëllazërore mes besimtarëve.

7- Mos shfrytëzimi i telefonave publikë (kabinat, postat) pa nevojë kur të tjerët janë duke pritur në radhë dhe kanë punë urgjente.

8- Thirrësi duhet të ketë kujdes ta mbyllë telefonatën e jo pranuesi. Kjo

për arsye se ai i ngjan mysafirit, të cilit nuk lejohet ta përzësh nga shtëpia, por largohet kur dëshiron ai, edhe pse thirrësi në këtë rast nuk është mysafir në shtëpinë e tjetrit, por ai është mysafir në telefonin e tjetrit, i cili duhet të vazhdojë bisedën me të derisa i pari ta mbyllë telefonatën.

9- Vendosja e dëgjueses në vendin e saj qetë dhe butë nga të dyja palët që mos të mendojë tjetri se je hidhëruar apo prekur diç me të.

Edukata e pranuesit të telefonatës:

1- Telefonatat assesi nuk duhet t'i anashkalojë, por duhet t'u përgjigjet pa marrë parasysh e njeh apo jo numrin që është duke thirrur.

2- Mos përgjigja e grave në telefon përveçse në raste urgjente.

3- Mos përgjigja e gruas sapo është ngritur nga gjumi, sepse nuk ka mundësi ta kontrollojë zërin e saj.

4- Mos zbulurimi i zërit të saj, nëse i përgjigjet telefonatës e nëse zëri i saj nga natyrshmëria e vet është tërheqës atëherë mundohet të jetë sa më serioze, dhe ta largojë melankolinë e atij zëri.

5- Edukimi i fëmijëve që të mos vrapojnë tek telefoni që t'i përgjigjen atij, sidomos nëse janë në moshë shumë të vogël - moshë kjo në të cilën akoma nuk është në gjendje të kuptojë dhe t'ia transmetojë të rriturve atë që u është thënë.

6- Telefonatës t'i përgjigjet me fjalën: "Po", "Urdhëro" e të ngjashme me të dhe të mundohet t'i ikë shprehjes "Alo", ngase nuk është shprehje e gjuhës tonë.

Rregulla të përgjithshme:

1- Tingujt tregues për thirrje mos të jenë tinguj muzikorë, por zile të thjesh-ta. Gjithashtu duhet ikur sinjalizimit për thirrje me ajete Kur'anore, sepse një gjë e tillë tregon mos respekt të duhur për këto ajete.

2- Shfrytëzimi i telefonit vetëm aty ku është i kënaqur Allahu.

3- Mos shfrytëzimi i tij në hidhërim të Zotit.

4- Mos lënia e telefonit në duar të fëmijëve, të cilët mund ta keqpërdorin atë dhe të sjellin probleme në familje.

5- Kjo nuk do të thotë mos t'i mësojmë ata ta shfrytëzojnë atë e sidomos në raste urgjente t'i telefonojnë policisë, ambulancës apo zjarrfikësve.

6- Mos përgjimi i tjetrit duke biseduar qoftë nga larg apo përmes telefonit të tretë në linjë.

7- Mos shfrytëzimi i tij në momente kur ka mundësi të rrezikohen të tjerët, si p.sh. në aeroplan gjatë fluturimit, apo në makinë ku mund të shkaktojë dëme serioze një gjë e tillë.

8- Mbyllja e celularit në momentin që futesh në xhami, ose së paku heshtja e ziles së tij. Nëse harron ta bësh një gjë të tillë, atëherë nëse ndodh të bjerë në namaz, është obligim të mbyllet në moment e jo të lihet ashtu duke rënë e t'i pengojë besimtarët në përqendrimin e tyre. Ka njerëz që, për fat të keq, bëjnë një gjë të tillë duke menduar se lëvizja e dorës deri tek celulari dhe mbyllja e tij është humbje e përqendrimit. Gjë e cila edhe sikur të ishte e vërtetë në krahasim me shpërqendrimin e një xhemati të tërë nuk vjen në shprehje për t'u krahasuar.

9- Mos e shfrytëzo për mendjemadhësi se mund të lëshojë toka.

Ateizmi në kontekstin bashkëkohor

D-r. Khafer Shejh IDRIS

Fenomeni i ateizmit:

Historia e popujve vërteton faktin se besimi i paluhatshëm në ekzistencën e Zotit, që drejton universin, ishte pohim fundamental, i pranuar nga shumica dërrmuese. Ateizmi, i manifestuar me mohimin e ekzistencës së Zotit, ishte dukuri anormale, e shfaqur me qëndrimet e disa individëve. Gjendja ishte e këtillë deri në shekullin e tetëmbëdhjetë¹ në të cilin filloi zëvendësimi i besimit me ateizëm tek shumica e elitës intelektuale të Evropës. Me instalimin e komunizmit, në shumë vende të Evropës ateizmi u shpall si "fe" zyrtare e shteteve socialiste. Përhapja e ateizmit në qytetërimin perëndimor, qytetërim ky me pozitë udhëheqëse në botë në këtë kohë, shkaktoi zgjerimin e tij në gjitha anët e botës. Përhapja e këtij fenomeni ishte me përmasa të papara ndonjëherë në histori.²

Pasojat ishin:

Ateizmi nga aspekti shkencor dhe logjik ishte qëndrimi i natyrshëm që nuk ka nevojë për argumente dhe prova. Argumente dhe prova filluan të kërkohen prej besimtarit.

¹Sipas librit "Atheism in Britain" fq. 3 ateizmi si dukuri për herë të parë në Evropë është paraqitur në vitin 1770 kurse në Britani në vitin 1782

²Nëse i shikojmë numrat "ateistët" janë pakicë në shoqëritë perëndimore. Sipas anketës së bërë nga gazeta N.Y. Times më 27/02/1993 (fq. 9) 97% prej amerikanëve janë prononcuar si besimtarë në Zotin. Në anketën e zhvilluar nga revista US News and World Report përqindja e besimtarëve ishte 93% në kohë që përqindja e ateistëve ishte vetëm 5%. Statistikat e këtilla ua ngatërrojnë hesapet atyre që jetën luksoze dhe përparimin shkencor dhe material e ndërldhin me ateizmin si shkak kryesor.

Ateistët filluan t'i sfidojnë besimtarët duke i akuzuar si pasues të verbër, imitues, jo shkencorë që ecin pas emocioneve. Shfaqja e interesimit për fe - në mjetet e informimit publik në veçanti - filloi të konsiderohet si gjë e çuditshme, ndonëse e neveritshme. Autori i librit *"Kultura e Mosbesimit"* shkruan: Pasi revista *"Newsweek"* botoi një tekst rreth fesë, i erdhi një letër prej lexuesit që e kritikoi revistën në fjalë për aktin e dhënies hapësirë për "gjepura" të këtilla. Pastaj ai jep komentin sipas të cilit autori i tekstit fetar i përket pakicës kurse ai nga aspekti politik dhe kulturor i përket rrymës dominuese në Amerikë në të cilën ata që rregullisht luten, bile edhe ata që besojnë mundohen ta ruajnë besimin e tyre si sekret. Sipas tij, ata që i drejtohen Zotit publikisht (akt i prituri prej politikanëve), nëse fenë e marrin me seriozitet duke e konsideruar si imperativ dhe jo si zgjedhje individuale rrezikohet të numërohet nga tradhtarët.³

Feja u shndërrua në dukuri shoqërore që ka nevojë të komentohet. Afetarizmi u shndërrua në çështje të natyrshme që nuk ka nevojë për studim, analizë e as për argumentim.

Ateizmi u shndërrua na bazë - e prononcuar apo e nënkuptuar - mbi të cilat ndërtohet filozofia e shkencave natyrore, shoqërore dhe humane. Ateizmi u bë pjesë e konceptit të shkencave. U promovuan dy koncepte, koncepti i shpjegimit shkencor përballë shpjegimit fetar, shkencor që nuk pranon praninë e ndikimit hyjnor dhe fetar që pranon

Gjendja ishte e këtillë deri në shekullin e tetëmbëdhjetë në të cilin filloi zëvendësimi i besimit me ateizëm tek shumica e elitës intelektuale të Evropës. Me instalimin e komunizmit, në shumë vende të Evropës ateizmi u shpall si "fe" zyrtare e shteteve socialiste.

ndërhyrjen hyjnore në ndodhitë e gjithësisë. Pasi feja, si pasojë e ndikimit të filozofisë ateiste, u vu përballë shkencës, ajo u vendos në shportën e ogurit, magjisë dhe llojeve të ndryshme të para-shkencave dhe legendave. Ata më të ndershmit e shikonin si lloj letërsie dhe arti që flet për emocione dhe nuk provon realitete.

Përhapja e ateizmit në Evropë u përcoll me zhvil-

lim të gjerë në sferat e shkencave natyrore. Teknika hyri në shume fusha të jetës dhe e lehtësoi atë. Njerëzit filluan të mendojnë se shkaku i këtij përparimi është ateizmi, i cili e zëvendësoi fenë me filozofi materialiste, ateiste, dhe logjikë eksperimentale. Kjo bindje u krijua edhe tek shumë popuj tjerë, të cilët filluan të mendojnë se ajo shkallë e zhvillimit nuk mundet të arrihet pa ateizmin dhe pa largimin e fesë.

Ideologjia ateiste nuk u përkufizua në fushat e shkencës. Ajo hyri edhe në jetën shoqërore dhe politike. Ashtu siç u largua feja nga shkenca, e cila nuk guxohej të përmendet në tubimet shkencore, u largua edhe nga jeta politike, bile edhe në vendet myslimane. U shndërrua në çështje individuale private, çështje që nuk ka lidhje me kushtetutat e shteteve, me ligjet, me politikën e brendshme dhe të jashtme, me masmediat dhe me arsimin.

Vazhdon...

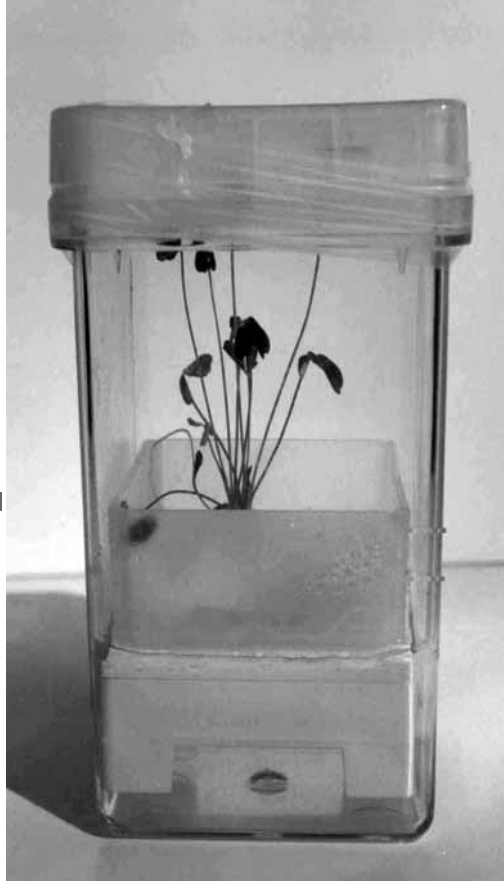
Pjesë nga libri: Fizika dhe ekzistenca e Zotit

Përktheu: Talha KURTISHI

³ ثقافة الكفر fq. 3

Fekondimi artificial - IN VITRO

Shkruan: Alaudin ABAZI

Ajo që konsiderohet e re për kohën bashkëkohore në fushën e mjekësisë, është aplikimi i fekondimit artificial, që kohëve të fundit po zgjon interesim të madh, posaçërisht tek ato çifte që u mbetet pak shpresë për tu bërë prindër.

Fekondimi artificial ose fekondimi i asistuar, përfshin një numër metodash me të cilat kontrollohet dhe ndihmohet, jo vetëm fekondimi i qelizës vezë por edhe transporti i embrionit, implantimi, zhvillimi dhe ecuria e shtatzënisë. Themeli i rezultateve të të gjitha teknikave të riprodhimit qëndron në matjen adekuate të një ose më shumë qelizave vezë, dhe veprimet e manipulimit kualitativ në labora-

torët biologjikë.

Me 25 korrik të vitit 1978, në periferi të Manchester-it të Anglisë, lindi Louise Browen, fëmija i parë i fekonduar jashtë trupit të nënës. Pra, ishte fëmija i parë që u fekondua "*in vitro*", e quajtur kështu sepse në latinisht "*vitro*" do të thotë xham dhe kuptohet se bëhet fjalë për xhamin e epruvetës. Ajo lindi në spitalin e Old'ham, në sajë të provave të gjata në këtë fushë të mjekëve të njohur anglezë Patrick Steptoe dhe Robert Edwards, të cilët kishin marrë një ovul të nënës së saj Lesley për ta bërë pjellorë në laboratorin e tyre. Pas tri ditësh fekondimi në laborator me spermën e burrit të saj, embrioni u fut në uterusin e nënës që

Pa u zgjeruar në këtë pikë themi se në përgjithësi të gjithë fukahat lejojnë zbulimin e avretit nëse kjo është e domosdoshme sikurse gjatë shërimit nga sëmundjet.

donte të lindte. Ajo kishte kohë që ëndërronte lindjen e një fëmije. Madje, pas Louise, ajo lindi edhe një vajzë tjetër po në të njëjtën mënyrë.

Në fakt, kjo teknikë ishte shpikur që në vitin 1959, por gjer në lindjen e Louise Brown teknika ishte eksperimentuar me sukses të plotë vetëm te lepujt. Në Francë, bebja e parë “epruvete” lindi në vitin 1982. Ajo u quajt Amandine dhe lindi në sajë të përkujdesjes së profesor Rene Frydman, në spitalin “Antoine Beclere” të Clamartit. Sot janë rreth 1.500.000 bebe që kanë lindur “*in vitro*” dhe në Francë mbi 60 mijë. Kurse në SHBA, në vitin 1999 të paktën 78 mijë procedura të tilla janë kryer dhe tani ky numër ka arritur maksimumin.

Teknikat e sotme lejojnë që të zgjidhen 75 % të problemeve të sterilitetit te burrat ose te gratë dhe që çiftet të kenë mundësi të kenë fëmijë. Edhe në vendin tonë, disa media të informimit reklamojnë se teknikat e këtij fekondimi kryhen në disa klinika shtetërore dhe private, si në Shqipëri ashtu edhe Kosovë.

Duke e parë rëndësinë e kësaj çështjeje dhe se sa me të shpejtë ka filluar të përhapet aplikimi i këtyre metodave, pastaj pasi që këto teknika janë bërë shkak me të cilën myslimani mund të arrijë deri të lënia e pasardhësve, e pamë të nevojshme të trajtohet kjo problematikë nga këndvështrimi Islam, duke sjellë sqarimet e dijetarëve bashkëkohorë, të cilët kanë folur rreth kësaj teme.

Gjithashtu, si arsye se pse duhet të sqarohen këto forma të fekondimeve dhe dispozitat që kanë të bëjnë me to,

është edhe fakti se jo të gjitha teknikat janë të pranuar në Islam, por kemi nga ato që janë të lejuara dhe kemi nga ato që janë të ndaluara. Prandaj është e nevojshme për besimtarin që dëshiron të ketë fëmijë ta ketë parasysh se cilat teknika i lejohet të shfrytëzojë, kështu që të realizojë këtë nevojë duke mos i tejkaluar kufijtë e Allahut të Lartësuar.

Qëndrimi i Islamit rreth fekondimi artificial

Para së të fillojmë në trajtimin e dispozitave duhet të kemi parasysh se një nga objektivat më të rëndësishme të martesës është lënia e pasardhësve dhe ruajtja e llojit njerëzor. Bashkimi që bëhet ndërmjet çifteve (mashkullit dhe femrës), te krijesat e tjera nuk ka ndonjë ligj që i nënshtrohen, kurse te njeriu, dëshira e Allahut ishte që shumimi dhe bashkimi ndërmjet mashkullit dhe femrës të mos jetë pa kurrfarë rregulli dhe dispozite; kështu që t’i lejojë njeriu vetës së tij t’i paraprijë epshi në realizimin e këtij qëllimi. Urtia e Allahut ishte që t’u vendosë atyre ligje, dispozita dhe norma në realizimin e synimit dhe, në të njëjtën kohë, edhe ruajtjen e nderit, pasardhësve, fisnikërisë dhe krenarisë së njeriut si krijesë më e përsosur.

Kështu, Allahu i Lartësuar e bëri martesën si formë të vetme me të cilën mundësohet lidhja ndërmjet burrit dhe gruas, krijohet familja dhe lihen pasardhësit. Për këtë, martesa në Islam është e shenjtë dhe fisnike, e ndërtuar me pëlqim nga të dy anët, harmonisë dhe dashurisë së ndërsjellë. Prandaj, dispozi-

Fëmijët që lindin me metodën e parë dhe të dytë konsiderohen si fëmijë legjitimë sipas shariatit dhe ata kanë po të njëjtat të drejta si fëmijët e zakonshëm, si atësia, trashëgimia etj.

tat që kanë të bëjnë me fekondimin artificial dhe teknikat që përdoren, janë plotësisht të lidhura me këtë dhe dispozitat që përcaktohen rreth tyre, kanë për objektiv ndërtimin dhe ruajtjen e dinjitetit të familjes.

Fekondimi artificial, ashtu si sqaruam më lart, është një teknikë me anë të së cilës bëhet lindja e fëmijëve në një formë jo të zakonshme.

Kjo formë jonormale njihet edhe me disa terma tjerë, si: mbarsje artificiale, ngjizje artificiale, fertilizim në epruvetë, fekondim i asistuar, *in vitro* etj.

Kurse fëmijët që lindin në këtë metodë quhen fëmijë të epruvetës, për arsye se, siç do të vërejmë edhe më poshtë, në disa nga këto teknika mbarsja e vezores së femrës me spermën e mashkullit bëhet në epruvetë në vend të mitrës.

Për të kuptuar qëndrimin e Islamit rreth mbarsjes artificiale, duhet të dimë se ajo mundet të jetë në disa metoda.

Metodat e fekondimit artificial:

1. Të merret sperma dhe vezorja nga burri dhe gruaja që kanë kurorë dhe pasi të bëhet fekondimi në epruvetë, të mbillet kjo në mitrën e të njëjtës grua.

2. Të bëhet fekondimi i brendshëm dhe kjo realizohet në këtë formë: Të merret sperma e burrit dhe të trajtohet në mënyrë speciale dhe me anë të injeksionit të bëhet hedhja e saj në traktin gjenital të femrës (në hapësirën e mitrës ose tubat uterine) dhe kjo grua të ketë kurorë me burrin nga i cili merret sperma.

3. Të bëhet fekondimi duke e marrë spermën nga burri dhe vezoren nga

Është e nevojshme për besimtarin që dëshiron të ketë fëmijë ta ketë parasysh se cilat teknika i lejohet të shfrytëzojë, kështu që të realizojë këtë nevojë duke mos i tejkaluar kufijtë e Allahut të Lartësuar.

ndonjë grua, e këta të dy të mos kenë kurorë (të mos jenë të martuar njëri me tjetrin), pastaj të bëhet mbjellja e mbarsja në mitrën e gruas tjetër që gjendet në kurorë me burrin nga i cili është marrë sperma (do të thotë: të bëhet mbjellja në mitrën e gruas që është martuar me burrin nga i cili kemi marrë spermën).

4. Të merret sperma dhe vezorja nga burri dhe gruaja që nuk ka martesë mes tyre, pastaj të mbillet ai mbarsim në mitrën e po të njëjtës grua.

5. Të merret sperma dhe vezorja nga burri dhe gruaja që kanë kurorë, pastaj mbarsja të mbillet në mitrën e ndonjë gruaje tjetër.

6. Të bëhet mbarsja duke marrë spermën nga një njeri i huaj dhe vezoren nga një grua e huaj dhe të mbillet ai mbarsim në mitër të gruas tjetër.

7. Të merret sperma dhe vezorja nga burri dhe gruaja që kanë kurorë dhe të bëhet mbjellja e asaj mbarsjeje në mitër të gruas tjetër e që ajo grua të jetë njëkohësisht edhe grua e dytë e të njëjtit burrë.

Qëndrimi i dijetarëve bashkëkohorë rreth këtyre metodave

Në takimin e mbajtur nga “Kolegjiumi i Fikhut Islam” në kongresin e tretë në Aman prej datës 08 deri më 12 të muajit Sefer të vitit 1407 h. apo 1986 rreth çështjes së metodave të mbarsjes artificiale vendosi:

-Pesë format e fundit të lartpërmendura të gjitha janë të ndaluara, haram, për shkak të vetë procesit të tyre dhe asaj

që shpie në përzjerjen e pasardhësve dhe gjërave të tjera që kanë të bëjnë me të.

-Kurse metodën e parë dhe të dytë kolegji e pa të lejuar dhe nuk pa ndonjë pengesë për praktikimin e tyre nga ana e çifteve, në rast të nevojës.

-Gjithashtu, kolegji tërheq vërejtjen e marrjes parasysh të gjitha domoshmëritë e nevojshme për t'iu larguar ndonjë mundësie të përzjerjes së metodave të tjera pa dijen e tyre.

Fëmijët që lindin me metodat e lartpërmendura

Sa i përket këndvështrimit Islam rreth fëmijëve që lindin si rezultat i këtyre metodave se a konsiderohen fëmijë të ligjshëm apo jo, dijetarët që debatuan në këtë kongres theksuan se:

-Fëmijët që lindin me metodën e parë dhe të dytë konsiderohen si fëmijë legjitimë sipas shariatit dhe ata kanë po të njëjtat të drejta si fëmijët e zakonshëm, si atësia, trashëgimia etj.

-Kurse fëmijët që lindin nga aplikimi i pesë metodave të fundit të lartpërmendura në Islam konsiderohen fëmijë jo legjitimë dhe dispozita rreth tyre është e njëjtë sikurse fëmijët që lindin jashtë kurorës, pra trajtohen si fëmijë të zinasë (që lindin nga burri dhe gruaja që nuk kanë kurorë).

Zbulimi i avretit gjatë aplikimit të metodave të lejuara

Disa nga njerëzit që mund të jenë më skeptikë në këtë, ngrenë problematikën e zbulimit të avretit (pjesët e turpshme të njeriut) gjatë këtij procesi, prandaj

është e nevojshme të shtjellohet edhe kjo.

Nuk ka mospajtim të fukahat rreth lejimit të shërimit nga sëmundjet që mund të goditet njeriu. Gjithashtu edhe pamundësia e ngjizjes së qelizës vezë të femrës me spermatozoidin e burrit në mënyrë natyrore është sëmundje. Prandaj, çiftit i lejohej të hulumtojë në diagnostikimin dhe gjetjen e shkaqeve që pengojnë këtë proces. Me fjalë tjera, pamundësia e fekondimit është për shkak të ndonjë sëmundjeje apo defekti me të cilin goditet njëri nga bashkëshortët ose edhe të dy dhe atyre u

është e lejuar ta evitojnë dhe ta shërojnë atë.

Vërtetohet se edhe disa nga të dërguarit e Allahut ishin sprovuar një periudhë kohore me këtë çështje, kështu ata kanë kërkuar nga Allahu i Lartësuar mjekim.

Kështu i Dërguari Zekirija, alejhi selam, ka kërkuar nga Allahu që t'i falë pasardhës, pasi gruaja e tij nuk mund të lindte. Allahu i Lartësuar ia pranoi lutjen dhe i dha Jahjan, i cili u bë Pejgamber

gjithashtu.

Allahu i Lartësuar në Kur'an thotë:

“(ky është) **Përkujtim i mëshirës së Zotit tënd ndaj robit të vet Zekerijait, Kur ai iu lut Zotit të vet me një zë të ulët, e Tha: “Zoti im! Vërtet, mua më janë dobësuar eshtrat, më janë përhapur thinjat në kokën time, e me lutjen time ndaj Teje o Zoti im, asnjëherë nuk kam qenë i dëshpëruar. Unë ua kam frikë**

Sot janë rreth 1.500.000 bebe që kanë lindur "in vitro" dhe në Francë mbi 60 mijë. Kurse në SHBA, në vitin 1999 të paktën 78 mijë procedura të tilla janë kryer dhe tani ky numër ka arritur maksimumin

pasardhësve të mi pas meje (kushërinjve se do ta humbin fenë), ndërsa gruaja ime është sterile, pra më fal nga ajo mirësia Jote një pasardhës (një fëmijë). Të më trashëgojnë mua dhe t'i trashëgojë ata nga familja e Jakubit, dhe bëje atë, o Zot, të këndshëm! (të vyeshëm)!".

O Zekerija, Ne po të përgëzojmë ty me një djalë, emri i të cilit është Jahja, e që askush para tij nuk u emërtua me këtë emër." (Suretu Merjem, 2-7).

Në këto ajete të lartpërmendura vërtetohet se si Allahu i Lartësuar ia mundësoi Profetit të Tij Zekirijas kah fundi i jetës së tij të ketë pasardhës, pasi që Ai ia tejkaloi defektet me të cilat ballafaqohesh gruaja e tij (ajo ishte sterile).

Sa i përket lejimit të shërimit kemi me dhjetëra hadithe që vërtetojnë këtë dhe ne nuk do t'i sjellim këtu, por ajo që duhet të shtjellohet këtu është çështja e zbulimit të avretit, pa marrë parasysh nëse bëhet fjalë për avretin e mashkullit apo të femrës, pasi zbulimi i avretit për besimtarin është e ndaluar kurse fekondimi artificial është e pamundur të realizohet pa u bërë zbulimi, posaçërisht avreti i femrës.

Pa u zgjeruar në këtë pikë themi se në përgjithësi të gjithë fukahat lejojnë zbulimin e avretit nëse kjo është e domosdoshme sikurse gjatë shërimit nga sëmundjet apo ndonjë arsye tjetër, gjithashtu edhe prekja lejohet, por në këtë ata vendosin disa kushte:

Kushtet kur lejohet të zbulohet avreti:

1. Që kjo të jetë për arsye të domosdoshme.

2. Në radhë të parë zbulimi i avretit të femrës duhet të bëhet para femrës dhe nëse ka mundësi që këtë proces ta kryejë gruaja, atëherë nuk lejohet të shkojmë te mashkulli.

3. Në rast të nevojës së ndërhyrjes së tillë duhet të kërkojmë mjeke që është besimtare ose e besueshme dhe të mos shkohet te njerëzit që janë të njohur për të keq.

Në lidhje me këtë imam Merginani, nga dijetarët Hanefi, në librin "Hidaje" thotë: **"I lejohet mjekut ta shikojë**

vendin e sëmundjes në rast nevoje. Duhet të jetë e qartë se është më mirë që gruaja ta mjekojë gruan, ngase shikim i të njëjtës gjini në mes vete është më i lehtë. Nëse nuk mund të gjendet mjek nga e njëjta gjini, femra mbulon tërë pjesën, duke e shpaluar vetëm te vendi ku është sëmurë. Mjeku e shikon atë dhe më pas

e largon shikimin aq sa është e mundur dhe e nevojshme të përdoret. Ky rast është identik me sunetimin (rrethprerjen)".

Për fund themi se edhe lënia e pasardhësve është nevojë e njeriut prandaj fukahat që kanë folur për këtë problematikë dhe kanë lejuar aplikimin e metodave të pranuara të fekondimit, kanë lejuar edhe zbulimin e avretit në këto raste. Allahu e di më së miri!

Me 25 korrik të vitit 1978, në periferi të Manchester-it të Anglisë, lindi Louise Browen, fëmija i parë i fekonduar jashtë trupit të nënës. Pra, ishte fëmija i parë që u fekondua "in vitro".

Veprat që shpijnë për në xhenet

Transmetojnë imamët; Ahmedi, Tirmidhiu dhe Ibën Maxhe nga Muadh b. Xhebeli, i cili ka thënë: “Isha me të Dërguarin, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, në një udhëtim dhe një ditë, ndërsa po ecnim, qëllova afër tij, i shkova pranë dhe i thashë: “O i Dërguar i Allahut! Më trego për ndonjë vepër që më shpie në Xhenet dhe më largon nga Zjarri!”

I Dërguari, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, tha: *“Tanimë më ke pyetur për një gjë madhështore, mirëpo ajo është e lehtë për atë që ia ka lehtësuar Allahu; të adhurosh Allahun dhe të mos i shoqërosh Atij askënd, të falësh Namazin, të nxjerrësh Zekatin (e pasurisë), të agjërosh Ramazanin dhe të kryesh Haxhillëkun.”*

Pastaj vazhdoi dhe tha: *“A nuk dëshiron të të shpie në dyert e hairit? “Agjërimi është mburojë. Lëmosha e shuan mëkatin ashtu sikur e shuan uji zjarrin. Namazi i njeriut në fillimin e 1/3 së fundit të natës..., pastaj lexoi ajetet: “Ata ngrihen prej shtretërve, duke e lutur Zotin e tyre nga frika dhe nga shpresa, dhe nga ajo që Ne u kemi dhënë (pasuria) atyre, ata japin. Pra, për ata që kanë vepruar nuk di askush për atë kënaqësi (të zemrës e shpirtit) që u është caktuar atyre si shpërblim.” (Es-Sexhde, 16 dhe 17)*

Pas kësaj i Dërguari, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, më tha: *“A nuk dëshiron të të informoj për bazën e çdo gjëje, shtyllën e saj dhe gjënë më të lartë të saj?”* Gjithsesi o i dërguar i Allahut – iu përgjigja.

“Baza e çdo gjëje është Islami, shtylla e saj është namazi, kurse gjëja më e lartë e saj është Xhihadi.”

“A nuk do të të tregojë për brumosjen e gjithë kësaj?” - më tha pastaj i Dërguari.

“Posi jo, o i dërguar i Allahut” - i thash

E kapë gjuhën e tij dhe më tha: *“Përmbaje këtë!”*

O i dërguar i Allahut, ne fajësohemi për atë që flasim? – e pyeta.

Mbetë nëna pa ty o Muadh! E kush i përmbys njerëzit në zjarr me fytyrat e tyre apo me vrimat e hundëve të tyre, përveç produkteve të gjuhëve të tyre (fjalëve të kota).”

Përmbajtja e hadithit

Në këtë hadith shihet qartë se çfarë ishte brenga dhe preokupimi më kulmor i shokëve të Muhamedit,

salAllahu alejhi ve selem. Ata nuk u thelluan shumë të pyesin se si arrihet mirëqenia në këtë botë, duke e ditur sa e shkurtë është ajo.

Ky rast i pyetjes së Muadhit të Dërguarin, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, nga një transmetim tjetër mësohet se ka qenë rruga e tyre duke shkuar për në luftën e Tebukut. Dhe një ditë, thotë Muadhi, ndërsa ishim duke ecur, na shpërndau vapa e madhe dhe në një rast të Dërguarin, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, kisha njeriun më afër. Aty iu afrova dhe e pyeta “o i Dërguar i Allahut! Më trego për...!” deri në fund të kësaj bisede mes tyre.

Ky rast të lë të mendosh se Muadhi është ndierë i pasigurt në kohë që e pyet të Dërguarin e Allahut, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, gjerë e gjatë për gjëra të shumta, që kanë mundur t’i interesojnë, nga frika se mos po angazhohet Muhamedi,

lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, me dikë tjetër në atë rrugë prej 700 kilometrash, të cilën, siç dihet, e kanë kaluar duke ecur këmbë. Kjo vërehet edhe me pyetjen e madhe që shtrohet në mënyrë shumë të drejt-përdrejt. Po ashtu, për këtë argumentojnë edhe mësimet shtesë të të Dërguarit, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, për ta pyetur për to Muadhi, por duke i pranuar me shumë kureshtje. Nga kjo mënyrë, prej hadithit mësohet se si duhet të shfrytëzohet rasti, atëherë kur të jepet ai, për të mësuar gjërat madhore të jetës, kur vetmohesh me atë, prej të cilit mund të përfitosh dije, ashtu siç ka vepruar Muadhi me mësuesin e njerëzimit Muhamedin, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të.

Pyetja e madhe, por praktika e lehtë

Pasi i tërë angazhimi i myslimanit gjatë jetës së tij është për të shpëtuar veten nga zjarri i xhehenemit dhe ambicia e tij për të hytë në xhenet, Muadhi pyet: *“O i Dërguar i Allahut! Më trego për ndonjë vepër që më shpie në Xhenet dhe më largon nga Zjarri!”*

Është fare e qartë se Muadhi po pyet për gjëra madhore, por derisa është obligim i myslimanit të punojë për këtë synim të madh, është e logjikshme të pyetet për veprat që shpijnë deri tek ai synim. Andaj edhe i Dërguari, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, përgjigjet me këto fjalë: *“Tanimë më ke pyetur për një gjë madhështore, mirëpo ajo është e lehtë për atë që ia ka lehtësuar Allahu...”*

Ke pyetur për një gjë shumë të madhe, por jo e pamundshme, e sidomos nëse ta lehtëson Allahu është shumë e lehtë. Për këtë njeriu duhet vetëm të angazhojë veten që ta kërkojë dhe të jetë i zellshëm në kërkimin e këtij synimi madhor dhe pastaj do të jetë jo vetëm se i arritshëm, por madje edhe i lehtë. Në një hadith kudsij Allahu thotë: *“O robërit e Mi! Të gjithë jeni të devijuar, përveç atyre që i kam udhëzuar. Andaj kërkoni udhëzim nga unë, ju Udhëzoi.”*¹

Vazhdon i Dërguari, salAllahu alejhi ve selem, duke i treguar veprat që shpijnë në xhenet dhe të ruajnë nga zjarri duke thënë: *“Të adhurosh Allahun*

Namazi është shtyllë e Islamit. Pra, baza e çdo gjëje është besimi. Mirëpo boshti kurrizor i besimit është namazi. Shihet mirëfilli se namazi përmendet për të tretën herë në këtë hadith, andaj lexuesi i këtij hadithi duhet ta meditojë mirë këtë çështje dhe ta kuptojë thellësisht rëndësinë e namazit.

dhe të mos i shoqërosh Atij askënd, të falësh Namazin, të nxjerrësh Zekatin (e pasurisë), të agjërosh Ramazanin dhe të kryesh Haxhillëkun.”

Shtyllat e Islamit të përmbledhura në këtë sqarim të shkurtër si forma të adhurimit gjithnjë e më shumë bëhen të qarta edhe më tepër duke parë rolin e tyre në trajtimin e njeriut. Allahu i ka bërë obligim për myslimanin dhe janë e vetmja mundësi për t’u afruar tek Allahu. Në një hadith tjetër kudsij, Allahu i

Lartësuar thotë: *“Gjërat më të dashura për Mua, me të cilat më afrohet rob i janë obligimet që ia kam shtruar...”*²

Pra nga hadithi, shihet qartë vlera e adhurimeve të përmendura; namazit, zekatit, agjërimit dhe haxhillëkut, gjithnjë duke i paraprirë besimi i pastër dhe adhurimi i çiltër, duke iu larguar të gjitha formave të mundshme të shoqërimit dhe ortakërisë (shirkut) së Allahut të Lartësuar. Pra këto gjëra janë çelës i përcaktimit të statusit të njeriut në Ditën e Gjykimit, banor i xhenetit të jetë apo i xhehenemit.

Të dhëna shtesë për rrugën e gjatë

Duke parë kureshtjen e Muadhit për të mësuar veprat e rrugës së xhenetit, i Dërguari, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, vazhdoi duke i thënë:

“A nuk dëshiron të të shpie në dyert e hairit? “Agjërimi është mburojë. Lëmosha e shuan mëkatin ashtu sikur e shuan uji

¹Transmeton Muslimi dhe Tirmidhiu nga Ebu Dherri.

²Transmeton Buhariu nga Ebu Hurejra.

zjarrin. Namazi i njeriut në fillimin e 1/3 së fundit të natës...” Pastaj lexoi ajetet: “Ata ngrihen prej shtretërve, duke e lutur Zotin e tyre nga frika dhe nga shpresa, dhe nga ajo që Ne u kemi dhënë (pasuria) atyre, ata japin. Pra, për ata që kanë vepruar nuk di askush për atë kënaqësi (të zemrës e shpirtit) që u është caktuar atyre si shpërblim.” (Es-Sexhde, 16 dhe 17)

I Dërguari, salAllahu alejhi ue selem, i përmend veprat e njëjta siç duket në shikim të parë. Pra, agjërimin, lëmshën dhe namazin e natës. Porse tani, synimi është të ndriçojë veprat vullnetare ndihmëse, gjegjësisht nafilet. Në vazhdim të hadithit kudsij të lartpërmendur, Allahu thotë: “... dhe rob i vazhdon të më afrohet edhe më tepër me vepra vullnetare (nafile), nga lloji i farzeve, deri sa ta Dua.” Vazhdon hadithi.

Agjërimi është mburojë. Është mburojë nga zjarri i xhehenemit padyshim, por është mburojë edhe nga mëkatet, që të mbron nga zjarri edhe në mënyrë të tërthortë. Agjëruesi s’ka dyshim që e thyen epshin e tij duke abstenuar nga ushqimet dhe pijet. Ai është në gjendje edhe më të favorshme që të thyejë edhe më tepër epshet e tija për të bërë mëkate, andaj agjërimi është mburojë nga mëkatet dhe zjarri i xhehenemit.

Zgjatja e dorës të varfrit, skamnorit, të vobektit etj. në mënyrë vullnetare duke i dhënë lëmshë është gjest human dhe i dashur tek Allahu, aq sa ta shlyejë ndonjë mëkat aq sigurt sikur që e shuan uji zjarrin.

Po ashtu edhe namazi i natës i shlyen

mëkatet. Namaz ky, që nuk është obligim, por kohën e ka në mes të namazit të jaciesë dhe atij të sabahut. I dërguari i Allahut, lavdërimi dhe paqja e Allahut qofshin mbi të, i lexoi këto dy ajete ku Allahu përshkruan robërit e Tij se si braktisin gjumin e tyre në pjesën e tretë të natës nga motivi i frikës nga zjarri i xhehenemit dhe i shpresës për xhenet dhe përshkruan shpërblimin e tyre. Në vazhdim e tregimit të të Dërguarit, lavdërimi dhe

paqja e Allahut qofshin mbi të, për veprat dhe ndikimin e tyre, pra agjërimi është mburojë dhe lëmsha shlyen mëkatin, për namazin në 1/3 e fundit të natës nuk flet asgjë. Disa dijetarë kanë mendimin se është fjala në vazhdim të lëmshës. Pra edhe namazi në 1/3 e fundit të natës shlyen mëkatin ashtu siç e shuan uji zjarrin. Disa thonë se kallëzuesi i kësaj kryefjale është fjalia “simbol i njerëzve të mirë”. Pra namazi në 1/3 e fundit të natës është simbol i njerëzve të mirë.

Shkurt e qartë

Vazhdon Muadhi në tregimin e tij lidhur me mësimet e të Dërguarit, salAllahu alejhi ue selem, dhe thotë:

Pas kësaj i Dërguari, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, më tha: “A nuk dëshiron të të informoj për bazën e çdo gjëje, shtyllën e saj dhe gjënë më të lartë të saj?” Gjithsesi, o i dërguar i Allahut – iu përgjigja.

“Baza e çdo gjëje është Islami, shtylla e saj është namazi, kurse gjëja më e lartë e

Çdo vepër e mirë ndonëse është e tillë, nëse nuk i paraprin besimi i pastër është e kotë, sepse e mira dhe e keqja vlerësohen nga Allahu i Lartësuar, të Cilin duhet besuar si dhe duhet besuar atë që e komunikoi shpalljen e Allahut.

saj është Xhihadi.”

I dërguari i Allahut, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, në këtë mesazh të drejtuar atyre që kanë ambicien e përcaktimit për xhenet dhe frikën që të mos jenë nga banorët e xhehenemit, tregon se si të ruhen këto vlera të adhurimit, duke treguar se baza e ndërtimit të këtyre është besimi, shtylla në të cilën mbahen është namazi, kurse kulmari i mbrojtjes së këtyre adhurimeve është xhihadi.

Baza e çdo gjëje është Islami. Këtu është fjala për dëshmitë se nuk ka të adhuruar me të drejtë pos Allahut dhe se Muhamedi është rob dhe i dërguar i tij. Çdo vepër e mirë ndonëse është e tillë, nëse nuk i paraprin besimi i pastër është e kotë, sepse e mira dhe e keqja vlerësohen nga Allahu i Lartësuar, të Cilin duhet besuar si dhe duhet besuar atë që e komunikoi shpalljen e Allahut.

Namazi është shtyllë e Islamit. Pra, baza e çdo gjëje është besimi. Mirëpo boshti kurrizor i besimit është namazi. Shihet mirëfilli se namazi përmendet për të tretën herë në këtë hadith, andaj lexuesi i këtij hadithi duhet ta meditojë mirë këtë çështje dhe ta kuptojë thellësisht rëndësinë e namazit.

Xhihadi është kulmari i besimit. Është mënyra e mbrojtjes dhe e avancimit të besimit. Kjo ndërtesë e përbërë prej bazës së fortë, që ishte besimi, e ndërtuar me shtyllën më të fortë, namazin, ka nevojë të mbrohet nga pika, që të mos depërtojë e t'i rrezikojë edhe themelet. Andaj ky kulm, i cili pengon “erërat”, rrëmujat, stuhitë, reshjet atmosferike etj. siguron jetën e gjatë të ndërtesës, e cila shërben për udhëtarët e xhenetit. Allahu na bëftë prej tyre!

Fortifikimi i rrugës

“A nuk do të të tregojë për brumosjen e gjithë kësaj?” – më tha pastaj i Dërguari.

“Posi, jo o i dërguar i Allahut” - i thashë.

E kapi gjuhën e tij dhe më tha: “Përmbaje këtë!”

O i dërguar i Allahut, ne fajësohemi për atë që flasim? – e pyeta.

Mbettë nëna pa ty o Muadh! E kush i përmbys njerëzit në zjarr me fytyrat e tyre apo me vrimat e hundëve të tyre, përveç produkteve të gjuhëve të tyre (fjalëve të kota).”

Shumë i çuditshëm në këtë rast është fakti se e gjithë kjo rrugë e kalimtarëve të Ahiretit, që synojnë jetën e xhenetit duke iu shmangur zjarrit të xhehenemit, edhe pse është e lehtë për ata që Allahu ua ka lehtësuar dhe se detyrat, që duhet kryer nuk janë të vështira, megjithatë ekziston mundësia që njeriu besimtar, namazfalës, zekatdhënës, agjërues e haxhi të hidhet në zjarr me fytyrën e tij për shkak të mos kontrollimit të tij ndaj gjuhës së tij. I dërguari i Allahut, lavdërimi dhe shpëtimi i Allahut qofshin mbi të, tërheq vëmendjen në mëkatet e mëdha dhe të vogla duke sqaruar se rreziku nga fjalët e kota, përgjues, tendencioze, lënduese etj. është i madh sa lehtë mund ta hedhin njeriun në zjarr me fytyrën e tij.

“Mbettë nëna pa ty” është një shprehje që përdoret për qortim duke mos ia dëshiruar vdekjen realisht, por për t’ia tërhequr vëmendjen se gjëja për të cilën bisedohet duhet të jetë shumë e qartë.

Shkruan:
Muhamed Dërmaku

Është vështirë t'i edukosh të fortët

Dr. Muhamed ed-DUVEJJISH

Të mençurit në përgjithësi, përfshirë këtu intelektualët dhe ekspertët, janë unikë në qëndrimin për nevojën e edukimit të individëve me fuqi të dalluar. Prodhimi i fortë është më i nevojshëm se ai i dobëti. Sukses është të jesh i aftë ta realizosh këtë synim.

Qasja tradicionale e paraqitur me anë të udhëzimeve të drejtpërdrejta, e shfaqur brenda bisedës se çfarë duhet dhe çfarë nuk duhet bërë, me urdhra dhe ndalesa, me sistem të rreptë drejtues, është detyrë, që me lehtësi munden ta kryejnë shumë njerëz.

Qasja e tillë kërkon njohuri të përkufizuara, person që ka guxim të urdhërojë dhe ndalojë dhe aftësi për të drejtuar të tjerët.

Ndërtimi i personalitetit të frytshëm dhe dobiprurës është detyrë e vështirë. Ajo kërkon që edukuesi të ketë aftësi të larta, prej të cilave do t'i veçojmë:

- Njohuri intelektuale të mjaftueshme, që janë bindëse për nxënësin. Ai nuk do të jetë në gjendje t'i edukojë ata që ka nën mbikëqyrjen, nëse nuk zotëron sasinë e duhur e njohurive, që janë thelbësore për atë angazhim.

- Gatishmëria për diskutim dhe komunikim pozitiv.

- Vetëkontrolli dhe gatishmëria për të dëgjuar dhe debatuar rreth mendimeve ndryshe.

- Të zotërojë prova të pranueshme, të cilat i përdor në mënyra bindëse.

- Personalitet të fortë, që brenda aftësive dhe përgatitjes profesionale, me maturi dhe në qetësi, tejkalon problemet e mundshme.

- Situatat e ndryshme gjatë procesit edukativ i zgjidh në pajtim me detyrën e tij parimore - edukimin. Aftësi për të integruar qëllimet administrative brenda sistemit të qëllimeve edukative.

- Bashkëveprim me gjitha

Rebelimi dhe kundërshtimi i tjerëve nuk është gjithmonë fenomen i shëndosh. Ai shpeshherë shfaqet si anomali në mënyrën e të menduarit, prirje për kundërshtim me synimin për të dalë në pah.

Edukimi tradicional nënkupton ndjekjen e mënyrës tradicionale, rezultat me tipare nënshtruese, që e ul kokën dhe zbaton fjalët e edukatorit pa hezitim dhe pa vonesë. Ithtarët e kësaj metode merakosen kur shohin një mënyrë të të menduarit që dallon nga mënyra e edukatorit. Ata s'i durojnë ata që parashtrojnë dilema thelbësore dhe refuzojnë zbatimin e urdhrave pa bindje logjike.

nëngrupet dhe faktorët, duke veçuar ata që dallohen si tipa rebelë, të cilët është tejet e vështirë që të nënshtrohen dhe kontrollohen.

Edukimi tradicional nënkupton ndjekjen e mënyrës tradicionale, rezultat me tipare nënshtruese, që e ul kokën dhe zbaton fjalët e edukatorit pa hezitim dhe pa vonesë. Ithtarët e kësaj metode merakosen kur shohin një mënyrë të të menduarit që dallon nga mënyra e edukatorit. Ata s'i durojnë ata

që parashtrojnë dilema thelbësore dhe refuzojnë zbatimin e urdhrave pa bindje logjike. Edukimi i tillë e ngarkon edukatorin. Ai tani duhet të njohë çfarë i bën dobi dhe çfarë e dëmton personin që synon të edukojë, i cili nuk di asgjë përpos nënshtrimit.

Të edukuarit në këtë klimë drejtohen dhe urdhërohen lehtë, porse dobia e tyre është e kufizuar. Ata s'janë aftësuar për role pozitive.

Ndoshta për disa skeptikë ky model është më i pranueshëm dhe më i qëndrueshëm përballë ndryshimeve. Realiteti është krejt ndryshe. Ata ndikohen më shpejt së tjerët, bindja e tyre ideologjike dhe metodike është me e dobët. Ata janë më të paafët për të bindur të tjerët, duke nxjerrë në pah qëndrimet e tyre.

Nga ana tjetër, modeli i rebelit kronik nuk është gjithmonë dhe doemos një model pozitiv.

Rebelimi dhe kundërshti-

mi i tjerëve nuk është gjithmonë fenomen i shëndosh. Ai shpeshherë shfaqet si anomali në mënyrën e të menduarit, prirje për kundërshtim me synimin për të dalë në pah.

Vlerë të vërtetë ka mendimi i lirë dhe i pavarur, mendimi që dallohet me kritikë dhe fleksibilitet, mendim që përfiton nga përvoja e të tjerëve, mendim që integrohet në shpirtin e bashkësisë.

Përktheu: Talha Kurtishi

NDARJA MES DY GJINIVE NË ARSIM mes shkencës islame dhe studimeve humane

Muhamed Mus'îd JAKUT

Gruaja dhe familja

“ARSIM MË I MIRË PA PËRZIERJE”

Ky është një konspekt i shumë prej studimeve dhe hulumtimeve njerëzore i kryer nga një numër i madh hulumtuesish në Evropë dhe Kombet e Bashkuara.

Këto studime kanë vërtetuar se mundësitë psikike të nxënësit apo

Po ashtu këtë e sqaroi vetë përgjegjësia e madhe në Shtëpinë e Bardhë, që në shkollat fillore dhe të mesme të bëhet ndarja mes dy gjinive ku do t'u jepet financim që do t'i tejkalojë shkollat që do të mbeten në sistemin e përzier mes dy gjinive.

nxënëses në një dhomë studimi të përzier ndikon negativisht, derisa disa nga këto studime kanë paraqitur se nxënëset japin rezultate më të mira në një program akademik në një femëror (të ndarë nga meshkujt).

Këtë e vërtetojnë disa statistika - në studimin për revistën (Newsweek)

amerikane - se kur nxënësit të një gjinie janë larg nga gjinia tjetër realizohet përparimi i dijes, e gjatë studimit lidhur me arsimin e përzier, vërehet se nxënëset dështojnë në realizimin e përparimit në fushën e matematikës, fizikës, kimisë, teknologjisë dhe shkencat kompjuterike, e këtë realitet në studimin analitik e vërteton edhe administrata e arsimit në rajonin (*New Hampshire*) amerikan. Këtë na e jep Organizata amerikane për përkrahjen e arsimit global pa përzierje mes dy gjinive, studim i udhëhequr nga universiteti i *Michigan*-it në disa shkolla katolike speciale, të përziera dhe jo të përziera.

Ky studim bën të ditur se nxënësit në shkollat jo të përziera kanë qenë më të mirë në aspektin e shkrimit dhe gjuhës.

Këtë e vërteton edhe hulumtuesi Peter Buns, studiues në lëmin e pedagogjisë, se pas studimeve të shumta të tij ka konstatuar se nxënëset ia kalojnë nxënësve në shkollën fillore (të pa përzier) në shumë lëmi, e ndërkohë në klasat e përziera përparimi i kësaj mundësie zbret, derisa vajzat janë të preokupuar në vërtetimin pjekurisë së tyre të hershme dhe realizimin e gjinisë së tyre femërore para gjinisë tjetër.

Gjithashtu këtë e vërteton Michael Fitz – hulumtues në qendrën kombëtare për hulumtimet akademike dhe ish këshilltar i ministrit të Rinisë dhe Sporteve në Francë - se adoleshentët në klasa të përziera, tekstet i lexojnë me

Për shkak të këtyre rezultateve, nga shumë studime dhe hulumtime të dirigjuara, administrata kryesore amerikane (Bush, i biri) shpalli përkrahjen e këtij projekti për ndarjen e dy gjinive në shkollat e përgjithshme duke nxjerrë shpallje për këtë projekt me 8 maj 2003 në incizimin federal (gazeta zyrtare amerikane).

vështirësi. Ai, duke dëshiruar arsimim jo të përzier, thekson: **“Ndarja mes mashkullit dhe femrës në arsim jep raste të mëdha për nxënësit për të shprehur mundësit e tyre personale, për këtë kërkojmë që të aplikohet ky sistem, pra jo të përzier, për të arritur rezultate më të mira arsimore”**.

Po ashtu hulumtuesja *Carlos Schuster* eksperte gjermane në lëmin e edukatës - përmend se njësimi i një lloji të gjinisë në shkolla - meshkujt në

shkollën e meshkujve dhe femrat në shkollën e femrave - dërgon në një ngritje shpirtërore kompetente mes nxënësve, kurse përzierja e eliminon këtë mundësi.

Sikurse paraqet studimi i kryer nga Prokura edukative amerikane, vajzat amerikane në klasat e përziera goditen me trazira dhe depresione dhe nga mendimi i vetëvrasjes!

Në shkollat shtetërore një vajzë në tre, në moshën dymbëdhjetë vjeçare goditet me trazira, tjetra me depresion dhe bëhet viktimë e simptomave të zeza, d.m.th: trazira, depresioni e godet çdo dy të tretën e vajzave në arsim ku janë të përzier.

Dhe për këtë hulumtim për zgjidhjen e këtyre sëmundjeve psikike, trazira, depresioni dhe të menduarit në vetëvrasje, hulumtimet dhe studimet kanë qenë të njëpasnjëshme, ku *Break* dhe *Willie* kryen një studim me financim

nga universitetet e *Chicago-s* dhe *Michigan-it* me mbi 2500 studentë, pas-taj u krye provimi i tyre në një mënyrë të rastësishme për t'i arsimuar ato në klasa të ngjashme dhe të izoluar nga nxënësit.

Rezultati vjetor vërteton se nxënëset arrijnë rezultate më të mira në një ambient të ndarë nga meshkujt dhe ato kanë qenë të vazhdueshëm në arritjen akademike të shkëlqyer edhe periudhën universitare.

Ato kanë qenë më të pjekura dhe më të mundur për bashkëpunim në një ambient akademik (të përzier) gjatë viteve të universitetit pa ndonjë problem psikik, po ashtu kanë qenë të mundur me lehtësi të arrijnë funksione më të mira dhe të larta pas kryerjes së universitetit.

"Perëndimi" fillon në ndalimin e përzierjes:

Shkolla e mesme *Sheffield* në Britani filloi me sistemimin e mos përzierjes së dy gjinive që nga viti 1994 ku rezultati i saj ka qenë efektiv, i vazhdueshëm në rezultatet e provimeve të dy gjinitë.

Në gjuhën arabe është ngritur numri i nxënësve që kanë arritur rezultate të shkëlqyera dhe shumë mirë në provimet e mesme të vitit me përqindje 26% ku është ngritur numri i atyre që kanë njohur rritje me këtë rezultat me përqindje 22%.

Për shkak të këtyre rezultateve, nga shumë studime dhe hulumtime të dirigjuara, administrata kryesore amerikane (Bush, i biri) shpalli përkrahjen e këtij projekti për ndarjen e dy gjinive në shkollat e përgjithshme duke nxjerrë shpallje për këtë projekt me 8 maj 2003 në incizimin federal (gazeta zyrtare amerikane).

Po ashtu në gazetën zyrtare thuhet se

ministri i edukatës ka për qëllim të jep një propozim për ndryshimin e sistemeve praktike dhe synon për zgjerimin e një hapësire të nxituar për edukatorët për të bërë një rend në shkolla pa përzierje. Po ashtu pason gazeta me fjalët: "synimi i kësaj procedure është zgjerimi i mekanizmave të reja e me vlerë për t'i ndihmuar nxënësit nga dështimi i tyre në studim dhe realizimin i rezultateve më të mira".

Po ashtu këtë e sqaroi vetë përgjegjësia e madhe në Shtëpinë e Bardhë, që në shkollat fillore dhe të mesme të bëhet ndarja mes dy gjinive ku do t'u jepet financim që do t'i tejkalojë shkollat që do të mbeten në sistemin e përzier mes dy gjinive.

Shkenca islame ka qenë para këtyre studimeve:

Ligji i Allahut e pengoi këtë lidhshmëri mes dy gjinive, mes nxënësit dhe nxënës-es në arsim, për të realizuar qëllimin e arsimimit dhe për t'u larguar nga këto probleme dhe dëmet e mëdha të përzierjes të cilën e vërtetojnë studimet humane bashkëkohore të lartpërmendura.

Po ashtu, në vijim janë edhe tekstet Kur'anore dhe hadithet e Pejgamberit për ndalimin e përzierjes dhe faktorët e saj:

1-Mbulesa e gruas:

Allahu thotë: "*E kur kërkoni prej tyre (grave të Pejgamberit) ndonjë send, atë kërkojeni pas perdes, kjo është më pastër për zemrat tuaja dhe të tyre*". Ahzab :53

Ajeti Kur'anor aludon se mbulimi i gruas dhe mos përzierja është esenciale, sidomos gjatë arsimimit.

2- Urdhri për uljen e shikimit:

Allahu i urdhëron burrat dhe gratë që ta ulin shikimin nga njëri tjetri:

“Thuaju besimtarëve të ndalin shikimet (prej haramit), t’i ruajnë pjesët e turpshme të trupit të tyre se kjo është më e pastër për ta. Allahu është i njohur hollësisht për atë që bëjnë ata.

Thuaju edhe besimtareve të ndalin shikimet e tyre, t’i ruajnë pjesët e turpshme të trupit të tyre, të mos zbulojnë stolitë e tyre përveç atyre që janë të dukshme, le të venë shamitë mbi krahërorin e tyre dhe të mos ua tregojnë bukuritë e tyre askujt përveç burrave të vet, baballarëve të vet ose baballarëve të burrave të vet, djemve të vet ose djemve të burrave të vet, vëllezërve të vet ose djemve të vëllezërve të vet, apo djemve të motrave të veta, ose grave të tyre (që u përmendën) dhe robërshave, të cilat i kanë në pronësinë e tyre, ose shërbëtorëve nga meshkujt të cilët nuk ndiejnë nevojë për femrat ose fëmijët që nuk e kanë arritur pjekurinë për gra. Le të mos kërcasin me këmbët e tyre për ta zbuluar fshehtësinë nga stolitë e tyre. Pendohuni të gjithë te Allahu, o besimtarë, në mënyrë që të gjeni shpëtim”. Nur: 30 – 31

Është vërtetuar nga Xherir b. Abdullah radijAllahu anhu se ka thënë: *“E kam pyetur Muhamedin alejhi salatu ue selam për shikimin e rastësishëm e ai më urdhëroi ta largoj shikimin”*

Në shkollat shtetërore një vajzë në tre, në moshën dymbëdhjetë vjeçare goditet me trazira, tjetra me depresion dhe bëhet viktimë e simptomave të zeza, d.m.th: trazira, depresioni e godet çdo dy të tretën e vajzave në arsim ku janë të përzier.

Po ashtu është transmetuar nga Aliu radijAllahu anhu, se Muhamedi alejhi salatu ue selam ka thënë: *“O Ali, mos përsërit shikimin, shikimi i parë është i yti, por i dyti jo.”*

Në këtë kontekst ekzistojnë edhe disa hadithe, gjithashtu ndalohej për burrat të ulen nëpër rrugë, përpos me kushte e prej atyre kushteve është dhe ulja e shikimit.

Në hadithin Ebu Seid el-Hudri radiAllahu anhu tregohet se Muhamedi alejhi salatu ue selam thotë: *“Mos u uluni nëpër rrugë”,* thanë: *O i dërguari i Allahut ! Çka bëjmë nëse e kemi me patjetër të bisedojmë në rrugë?* - Tha: *Nëse e keni me patjetër atëherë dijeni se rruga ka obligimet e saja,* Thanë: *Cilat janë obligimet e saja?* - Tha: *“Ulja e shikimit, të mos dëmtohet asnjëri, kthimi i selamit dhe të urdhëruarit në të mirë dhe të ndaluarit nga e keqja.”*

3- Hadithi: Gruaja është avret (pjesë e turpshme)

Transmeton Ibën Huzejme hadithin e Ibën Mesudit radijAllahu anhu se Resulullahi paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të thotë: *“Gruaja është avret e nëse del jashtë, atë e vështron shejtani”.*

El-Munavi thotë: *“do të të thotë: Ngrije shikimin nga ajo për ta devijuar atë apo për të devijuar dikë tjetër me atë, për ta hedhë njërin prej tyre ose të dytë në fitne, ose qëllimi i saj është: shejtani nga njerëzit, do të thotë: Përkrahësit e mëkateve nëse e shikojnë, ndihen të grishur në shikimin e saj, pra vështrimi është vepra e tyre, mirëpo i*

është mbështetur shejtanit ngase zemrat e tyre janë mbushur me mëkate dhe vepruan atë që vepruan me devijimin dhe mashtrimin e tij

4- Ajeti Kur'anor: “Dhe rrini në shtëpitë tuaja e mos shfaqni bukurinë tuaj si shfaqej në injo rancën e hershme...”. Ahzab: 33

Allahu subhanehu ve tealë i urdhëron që të qëndrojnë në shtëpitë e tyre pastaj i ndalon të dalin jo të mbuluara, pastaj me qëndrimin e tyre në shtëpi i ndalon burrat e huaj që të futen te ato.

Muhamedi alejhi salatu ue selam thotë: “*Mos u futni te gratë*”, e kur është pyetur për vëllain e burrit? Tha: *Vëllai i burrit është vdekje*. Kjo aludon se të urdhëruarit për qëndrim në shtëpi nuk është për gratë e

Pejgamberit salallahu alejhi ue selam, në veçanti.

5-Të ndaluarit nga vetmia me gruan e huaj:

Ibën Abbasi radijAllahu anhu rrëfen se Muhamedi alejhi salatu ue selam thotë: “*Mos të vetmohet dikush nga jush me një grua, përveç nëse me atë grua është i pranishëm edhe ndonjë mahrem*” (ndonjëri me të cilin i ndalohet martesë).

Hadithi i xhabirit radijAllahu anhu: “*Kush e beson Allahun dhe ditën e gjykimit mos të vetmohet me gruan nëse nuk është mahrem i saj, ngase shejtani është i treti*”.

6-Ndalimi nga prekja e gruas së huaj:

Nga Ma'kil b. Jesar radijAllahu anhu tregohet se Pejgamberi alejhi salatu ue selam thotë: “*Të krehë ndonjëri prej jush kokën me krehër të hekurit është më mirë sesa*

të prekë gruan e cila nuk i lejohet”.

Ky hadith i pejgamberit salallahu alejhi ue selam, prej të cilit shumë thirrës (hoxhallarë) turpërohen ta përmendin - e vërteton e vërteta akademike të cilën e shpalli dr. *Alexis Caril* ku thotë: “**Kur fillon të lëvizë instinkti homogjen te njeriu jep një materie e cila futet në gjak dhe e sjell në trurin e tij pastaj ajo deponohet dhe kështu njeriu nuk ka mundësi të mendojë me pastërti**”.

Dëmet e prekjes së gruas së huaj për trurin e njeriut është më e dëmshme se të krihet me krehër të hekurit, ashtu si na ka lajmëruar Muhamedi paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të para më shumë se njëmijë viteve.

Ja pra, kështu shfaqet dukuria e mrekullisë në

shkencën islame, e cila e vendoi këtë sistem edukativ dhe të cilën e vërtetuan studimet bashkëkohore ku muri i saj në mbrojtjen e organizatave arsimore është prej problemeve më të mëdha dhe të përhapura nëpër organizata arsimore, e cila e aplikon politikën e përzierjes së hapur mes dy gjinive, e organizatat edukative arsimore u mbrojtën prej problemeve: ulja e standardit të inteligjencës, mundësitë mentale, dobësia në arritje, rritja e trazirave etj.

Është e vërtetë ku Allahu thotë: “*Ne do t’ua bëjmë atyre të mundshme që t’i shohin argumentet Tona në horizontet dhe në veten e tyre deri sa t’u bëhet e qartë se ai (Kur’ani) është i vërtetë. A nuk mjafton që Zoti yt është dëshmitar për çdo gjë?*” Fusilet: 53

Përktheu: Bedri LIKA

Ky studim bën të ditur se nxënësit në shkollat jo të përziera kanë qenë më të mirë në aspektin e shkrimit dhe gjuhës.

Mbarësoni

fëmijët tuaj me lutje

Sehar SHEIR

www.lahaonline.com

Fëmijët janë një prej begative më të mëdha që na i jep Allahu, subhanehu ve teala. Na gëzojnë në fëmijëri dhe shpresojmë ndihmën tyre kur të rriten. I konsiderojmë vazhdimësi tonën tek të cilët dëshirojmë t'i shohim virtytet tona dhe gëzohemi kur atyre u thuhet sa shumë i ngjan babës.

Tek besimtarët kjo lumturi nuk plotësohet pa u siguruar se fëmijët e tyre janë në udhë të drejtë, të gatshëm që këtë

udhëtim në shërbim të Zotit ta vazhdojnë edhe gjeneratat që do vijnë. Këto njerëz i lavdëron Zoti i gjithësisë duke i quajtur robërit e Mëshiruesit të cilët këtë epitete e kanë fituar me cilësitë e tyre në mesin e të cilave është edhe ajo të cilën Allahu e përmend në ajetin vijues:

“Edhe ata që thonë: “Zoti ynë, na bën që të jemi të gëzuar me (punën) e grave tona dhe pasardhësve tanë, e

Gruaja dhe familja

neve na bën shembull për të devotshmit." (Furkan, 74)

Ibën Kethiri në tefsirin e këtij ajeti thotë: "Ata që e lusin Allahun që tu jep pasardhës që do ti binden Allahut dhe do ta adhurojnë vetëm Atë duke mos i përshkruar shok në adhurim."

Ibën Abbasi thotë: Pasardhës që do të bëjnë vepra të mira që do t'i gëzojnë prindërit e tyre në dynja dhe ahiret.

Ikrimë thotë: Dëshironin që fëmijët e tyre t'i respektojnë.

Ibën Xheriri thotë: E adhurojnë Allahun në mënyrë më të mirë dhe nuk u shkaktojnë telashe prindërve të tyre.

Kur Hasan El Basriu u pyet për këtë ajet tha: Ata luten që Allahu t'ua mundëson të shohin bashkëshortët e tyre, vëllezërit e tyre dhe miqtë e tyre në rrugën e adhurimit. Nuk ka kënaqësi më të madhe për muslimanin se sa të shohë djalin e tij, nipin e tij dhe të afërmin e tij në adhurim ndaj Allahut.

Kjo ishte edhe rruga e pejgamberëve, paqja dhe mëshira e Allahut qoftë mbi ta.

Ishin njerëz që më sinqerisht e adhurojnë Allahun, të cilët vazhdimisht kujdeseshin për shtëpitë e tyre dhe për udhëzimin e pasardhësve të tyre. Ata e dinin fortë mirë ndikimin e duasë në përqendrimin e fëmijëve të tyre në rrugë të drejtë si dhe në shërimin e mangësive që i kishin. Për këtë shkak ata bëjnë dua për fëmijët që akoma nuk u janë lindur.

Kështu veproi edhe i zgjedhuri

Ibrahim, alejhi selam, i cili në përlulesi i ngriti duart lartë dhe kërkoi prej Allahut t'i jep fëmijë të mirë dhe përmirësues:

"Zoti im, më dhuro mua (një fëmijë) prej të mirëve!" (Saffat, 100) përgjigja ishte e shpejtë: **"Ne e gëzuam atë me një djalë të mbarë"**. (Saffat, 101)

Kujdesi i Ibrahimit, alejhi selam, vazhdoi gjatë tërë jetës, në lutjet e tija të pandërprera për familjen dhe fëmijët.

"(Përkujto) Kur Ibrahim tha: "Zoti im! Bëje këtë qytet të sigurt dhe më mbro mua e bijtë e mi nga adhurimi i idhujve (statuja gurësh). Zoti im! Ata vërtet i shmangin (nga rruga e drejtë) shumë njerëz. E kush më respekton mua, ai është i imi (në fe), e kush më kundërshton mua, atëherë Ti je që fal dhe që mëshiron. Zoti ynë!"

Unë një pjesë të familjes sime e vendosa në një luginë, ku nuk ka bimë, e pranë shtëpisë Tënde të shenjtë. Zoti ynë (i vendosa aty) që ta falin namazin, pra bën që zemrat e disa njerëzve të mallëngjehen për ata, dhe, për të falënderuar me mirënjohje, furnizoi ata me fruta. Zoti ynë! S'ka dyshim se Ti e di çka fshehim dhe çka publikojmë, se Allahut nuk mund t'i fshihet asnjë send në tokë e as në qiell. Falënderimi i qoftë Allahut, i cili në pleqëri më fali mua Ismailin dhe Is'hakun! Vërtet, Zoi im dëgjon dhe i përgjigjet lutjes. O Zoti

Ata luten që Allahu t'ua mundëson të shohin bashkëshortët e tyre, vëllezërit e tyre dhe miqtë e tyre në rrugën e adhurimit. Nuk ka kënaqësi më të madhe për muslimanin se sa të shohë djalin e tij, nipin e tij dhe të afërmin e tij në adhurim ndaj Allahut.

im! Më bën mua nga ata që falin namazin, e edhe prej pasardhësve të mi dhe pranoje lutjen time o Zoti ynë! Zoti ynë! Më fal (gabimet) mua edhe prindërve të mi, fali edhe të gjithë besimtarët ditën kur jepet llogaria.” (Ibrahim, 35-41)

Të njëjtën rrugë e ndjek edhe Zekirijai, alejhi selam, i cili bëri dua për fëmijët e tij para se të lindin:

“Zoti im, më falë edhe mua nga ana Juaj një pasardhës (fëmijë) të mirë, vërtet, Ti je dëgjues i lutjes”! (Ali Imran, 38) pastaj vazhdon duke bërë lutje për një pasardhës me të cilin Allahu do të jetë i kënaqur dhe i cili do ta ndihmoi atë na bartjen e obligimeve në rrugën e thirrjes në besim:

“Tha: “Zoti im! Vërtet, mua më janë dobësuar eshtrat, më janë përhapur thinjat në kokën time, e me lutjen time ndaj Teje o Zoti im, asnjëherë nuk kam qenë i dëshpëruar”. Unë ua kam frikën pasardhësve të mi pas meje (kushërinjve, se do ta humbnin fenë), ndërsa gruaja ime është sterile, pra më fal nga ajo mirësia Jote një pasardhës (një fëmijë). Të më trashëgojë mua dhe t’i trashëgojë ata nga familja e Jakubit, dhe bëje atë, o Zoti im, të pëlqyeshëm (për Ty)!” (Merjem, 4-6)

Melekët shpejt e kthyen lajmin përgëzues:

“E duke u falur ai në faltore, engjëjt e thërrasin: “Allahu të përgëzon ty me Jahjanë, që do të vërtetojë fjalën (Isain) e ardhur nga Allahu, e që do të jetë prijës i matur dhe peygamber nga të dalluarit”!” (Ali Imran, 39)

Më i zgjedhuri prej peygamberëve kujdesej shumë për fëmijët, urdhëronte të bëhet dua për ta dhe ndalonte nga lutja

kundër tyre. Bënte dua edhe para se të lindin:

Kur mushrikët e Taifit e refuzuan dhe e sulmuan, Allahu e dërgoi melekun e kodrave duke thenë se pritët vetëm urdhri i tij për ta shkatërruar qytetin me dy kodrat. I Dërguari i Allahut, salallahu alejhi ue selem, tha: *“Jo. Ndoshta nga boshitet e tyre Allahu do të krijoj pasardhës që do ta adhurojnë vetëm Allahun”*, dhe kjo ndodhi.

Në hadithet e Muhammedit, salallahu alejhi ue selem, myslimanët këshillohen që para marrëdhënieve intime të kërkojnë strehim te Allahu prej djallit të mallkuar duke pohuar se fëmija e lindur nga ai kontakt intim nuk do të ndikohet nga shejtani.

I njohur është edhe rasti i njeriut të cilit i kishte vdekur një fëmijë, dhe i cili në të njëjtën natë ka bërë marrëdhënie me bashkëshorten e tij dhe në mëngjes i Dërguari i Allahut bëri lutje për ta që Allahu tu jep bereqet në atë natë. Atyre ju lindën fëmijë dhe gjithë ishin hafëza të Kur’anit. I shihja në xhaminë e të Dërguarit thotë transmetuesi i ndodhisë Abaje ibën Rifa’ah.

Ai, salallahu alejhi ue selem, bënte dua për fëmijët pas lindjes së tyre dhe kur ishin fëmijë. Imam Muslimi e transmeton rastin kur i Dërguari i Allahut, salallahu alejhi ue selem, bëri dua për Enesin, radijallahu anhu, që Allahu t’i jep shumë pasuri dhe shumë fëmijë. Pas shumë vitesh kjo lutje u bë realitet dhe Enesi me krenari thoshte: Sot numri i fëmijëve dhe nipave të mi është mbi njëqind.

Shembulli i këtyre duhet ndjekur me përqendrim dhe këmbëngulje, të bëjmë lutje për fëmijët tanë në çdo situatë.

Vazhdon...

Përktheu: Talha Kurtishi

Metoda praktike për të fituar dashurinë e gruas

Shkruan: Sabit GASHI

1- Të zbukurohesh për gruan ashtu siç dëshiron që ajo të zbukurohet për ty.

2- Të zgjedhësh metodën më të mirë për qortim, dhe ajo të jetë vetëm me arsyë.

3- T'i plotësosh dëshirën kur ajo dëshiron të bisedojë apo qajë hallet me ty.

4- Ta thërrasësh me emra apo pseudonime më të bukura .

5- Të sillesh butë dhe të mahitesh (të bësh shaka) me të.

6- T'i shmangësh ngatërresave të cilat ndikojnë në dëshpërimin e saj shpirtëror.

7- Të vërejë te ti sinjeritetin dhe besnikërinë që ke ndaj saj, apo në një mënyrë ajo të sigurohet nga shkurorëzimi apo mashtrimi i saj.

8- Shumë janë të dobishme surprizat apo befasitë me gjëra të cilat ajo i pëlqen.

9- Kur të hysh në shtëpi të jesh përgëzues dhe i buzëqeshur.

10- Të kesh urtësi dhe butësi gjatë bisedës me të duke i matur fjalët që të mos e ofendosh me diç.

11- Të flasësh për gjërat të cilat atë e gëzojnë.

12- Ta lavdërosh atë në prezencën e familjes tënde dhe të saj.

13- T'i a zbukurosh gjërat para saj me fjalë edhe nëse nuk janë realitet.

14- Të zhduket monotonia e përditshme qoftë ajo me ndonjë shëtitje apo

me ndonjë njoftim me një grua të ndonjë shoku të ri, etj.

15- T'i a mbulosh të metat e saja qofshin fizike apo mentale që ajo të mos e ndiej mangësinë e saj para teje.

16- Duhet të kesh kujdes që problemet e vogla të zgjidhen e të mos i lëmë vend djallit që ato t'i zmadhojë e t'i bënë të pazgjidhura dhe për shkak të tyre të pasojë shkurorëzimi.

17- Ta ndihmosh në punët e shtëpisë e sidomos kur ka nevojë për ndihmë.

18- Të respektosh mendimin e saj e jo vetëm ti të vendosësh për çdo çështje.

19- Të kesh mendim të mirë ndaj saj dhe të mos merresh me paragjykimë.

20- Duhet ta lavdërosh atë aq shumë saqë ajo të mendojë se vetëm ajo ka ato cilësi dhe se është më e shkëlqyeshmja.

21- Duhet të kesh në konsideratë

trupin e saj që të mos e mundosh shumë me punë kur ajo është në ciklin mujor apo shtatzënë.

22- Ta ndihmosh në mbikëqyrjen e fëmijëve.

23- Të respektosh familjen e saj dhe mos e ndalo nga vizita e tyre.

24- Duhet ta shoqërosh gjatë ngrënies së ushqimit duke u ulur së bashku në një tryezë.

25- Ruaj fshehtësitë e saja të cilat i bisedoni mes vete.

26- Mos ia ceno të drejtat e saja që ia lejon feja.

27- Të jesh i drejtë në mes grave nëse ke më shumë se një.

28- Të ndihmoheni mes vete në devotshmëri ndaj Allahut, p.sh.: t'i mësosh gruas faljen e namazit, nëse nuk falet, apo diç tjetër.

29- Të mos largohesh nga shtëpia duke u vonuar nga kthimi për kohë të gjatë, me ditë, muaj e vite.

30- Mos përkujtoni ngatërresat e kaluara.

31- Mos lejo askënd që të futet në jetën tuaj familjare apo në problemet tuaja bashkëshortore.

32- Të kujdesesh urgjentisht për shëndetin e saj kur ajo keqësohet.

33- Ta shoqërosh atë në gëzimet e saj edhe nëse nuk është shumë me rëndësi për ty.

34- Të jesh në kontakt me të kur të udhëton për në ndonjë vend të largët.

35- Të jesh i qartë në shprehje kur kërkon diç nga ajo, në mënyrë që të mos keqkuptoheni.

36- Duhet që me gjakftohtësi të pasohen parimet Islame, sidomos në rast ngatërresash, ashtu siç thotë Allahu Fuqplotë në Kur'anin famëlartë "...E ato që u keni dro kryelartësisë së tyre,

këshilloni, madje largoni nga shtrati (e në fund), edhe rrihni (lehtë, nëse nuk ndikojnë këshillat as largimi), e nëse ju respektojnë atëherë mos u sillni keq ndaj tyre. Allahu është më i larti, më i madhi" (S. Nisa, 34)

37- Mos llogarit gjithmonë se vetëm ti e thua të vërtetën apo vetëm ti ke të drejtë.

38- Të praktikosh parimet Islame në përgjithësi, po edhe gjatë marrëdhënieve intime në veçanti, për të cilën ndër tjerash Pejgamberi, salAllahu alejhi ve selem, thotë: "Kur ndonjëri prej jush i ofrohet gruas (për marrëdhënie) le të thotë: "O Zot na largo nga ne djallin dhe nga pasardhësit tanë nëse na furnizon". E nëse furnizohen me ndonjë fëmijë (në ato marrëdhënie) do të jetë i mbrojtur nga djalli".

39- Ta kesh frikë Allahun që të mos bësh marrëdhënie në anus apo gjatë ciklit të saj mujor.

40- Duhet që t'i jepen ca të holla vullnetarisht në mënyrë që ta ndijë vetveten të pa nënçmuar.

41- Dhe në fund duhet ta dimë të gjithë se ne jemi njerëz, dhe si çdo krijesë tjetër edhe ne jemi të mangët dhe gabojmë, sepse vetëm Allahu i Lartësuar është pa të meta dhe i pa gabim, andaj të mos presim nga gratë që të ndodh ndonjë mrekulli e të jetë e përkryer, e pa gabim, e pa nevrikosur etj., por ta falënderojmë Allahun për të mirat që i kanë e të bëjmë durim për të metat e saj dhe ta lusim Allahun për udhëzimin tonë dhe të tyre.

E lusim Allahun e Lartësuar që të na shtojë dashurinë ndaj Tij, ndaj Pejgamberit të Tij, ndaj prindërve, grave dhe fëmijëve tanë si dhe atyre ndaj nesh. AMIN!

Rregulla me rëndësi lidhur me safet

Përgjigjet: Ali SHABANI

Radhitja e safeve

Pyetje: Çfarë rëndësie ka radhitja e safeve për namaz?

Përgjigje: Radhitja e safeve dhe drejtimi i tyre gjithashtu kanë rëndësi të madhe në faljen e namazit. Këtë e hasim në thëniet dhe veprën e të Dërguarit të Allahut, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të. Imamët nëpër xhami e kanë obligim t'i kushtojnë kujdes safeve për çdo namaz dhe mos të fillojnë namazin pa i rregulluar safet. Enes b. Malik tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"Drejtoni safet, se drejtimi i safeve është nga përsosmëria (plotësimi) e namazit"*. (Mutefekun alejhi). Abdullah b. Mes'udi tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, i ka prekur me shuplakat e tij në gjoks besimtarët, duke u thënë: *drejtohuni dhe mos u çrregulloni, e t'ju çrregullohen zemrat...* (Muslimi dhe Ibën Maxhe).

Numan b. Beshiri rrëfen se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, i radhiste safet tona pothuajse i rendit shtizat derisa e shihte se ne e kemi kuptuar prej tij. Pastaj, një ditë kur doli të falej, sa deshi të marrë tekbir, e vërejt një njeri që kishte dalë

me gjoksin e tij përpara dhe tha: *"O robër të Allahut, do t'i rregulloni (drejtoni) safet ose Allahu do tua ndryshojë fytyrat"*. Muslimi dhe tjerë.

Zbrazëtirat mes safeve

Pyetje: Gjatë radhitjes së safeve, a duhet të këtë zbrazëtira mes falësve?

Përgjigje: Në radhitjen e safeve duhet të kihet kujdes që të bashkohen krahu me krahun e tjetrit dhe thembra me thembrën e tjetrit dhe mos të hapen këmbët më tepër sesa e ka trupin personi. Sepse kjo (bashkimi i supeve dhe thembrave), nuk mund të realizohet nëse hapen këmbët më tepër se trupi.

Abdullah b. Omeri tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"Rregulloni safet, barazoni supet, mbushni zbrazëtirat, përpikuni të jeni më të butë ndaj krahëve të vëllezërve tuaj, mos lini hapësirë për shejtanin. Kush e ngjit safin, Allahu do të jetë me të, e kush e shkëput safin, Allahu shkëputet nga ai"*. Ebu Davudi

Enes b. Malik thotë se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"Drejtoni safet, dhe afroni mes tyre, barazoni në mes safeve se pasha Atë"*

nës dorën e të cilit është shpirti im, unë e shoh shejtanin si qengj i zi, se si hyn nëpër zbrazëtirat që i keni në safë". Ebu Davudi

Namazi në mes shtyllave

Pyetje:A lejohet të falemi në mes shtyllave?

Përgjigje: Sa i përket namazit me xhemat, nuk bën të bëhet saf në mes shtyllave. Muavije b. Kurre përcjell nga i ati i tij se ka thënë: *"Jemi ndaluar të bëjmë saf në mes shtyllave në kohën e të Dërguarit të Allahut paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, dhe na dëbonin duke na shtyrë"*.

Mirëpo, nëse falet vetë mes shtyllave, nuk paraqet problem.

Adullah b. Omeri tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka hyrë në xhaminë e shenjtë Qabe me Usame b. Zejd, Uthman b. Talha dhe Bilalin. Qëndroi gjatë e pastaj doli. Unë isha i pari që hyra pas tij dhe e pyeta Bilalin, ku është falur (Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të)? Tha: Në

mes dy shtyllave të para. Buhariu

Tërheqja nga safi

Pyetje: Nëse besimtari arrin në xhami i vonuar dhe e gjen safin e fundit të mbushur, kështu që mbetet i vetëm pas safit. Në këtë gjendje a hyn në namaz ashtu i vetëm, apo duhet të tërheq ndonjërin nga safi që ta bën një shoqërues duke u bazuar në hadithin: *"S'ka namaz për atë që falet vetë pas safit"*? na tregoni! Ju faleminderit paraprakisht.

Përgjigje: Ndodh që ndonjëherë besimtari të vjen në xhami dhe të gjen safin e mbushur, kështu që detyrohet të hyjë në namaz, i vetëm. Nuk i lejohet të tërheqë asnjërin nga safi e ta shkëput safin, se Pejgamberi, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të, ka thënë *"kush e shkëput safin, Allahu shkëputet prej tij"* dhe po ashtu ka thënë: *"Mos lini zbrazëtira për shejtanin"*. Sa i përket hadithit : *"S'ka namaz për atë që falet vetë"*

Pyetje përgjigje

pas safit” bëhet fjalë për atë që nëse ka vend të hyjë në saf e nuk hyn por falet vetëm mbrapa. Sipas hadithit, namazi i tij është i pa vlerë pasi që Pejgamberi, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi të, kur e ka parë njërin nga sahabet duke u falur vetë pas safit, e ka urdhëruar ta përsërisë namazin. Pra, nëse vjen në xhami dhe e gjen safin të mbushur dhe nuk ka vend ku të hyn (në saf), atëherë falet vetë, pas safit, Allahu nuk e ngarkon robin e vet më tepër se sa i ka mundësitë, dhe nuk ka vaxhib (farz) për një gjë që nuk mund ta realizosh. Në këtë hadith po ashtu bën përjashtim gruaja që falet vetë pas imamit burrë.

Këtu dua të cekim edhe një vërejtje se disa, në ndeshjen e këtyre haditheve gjejnë zgjidhje në atë mënyrë që në këto raste dalin përpara dhe iu bashkohen imamit. Kjo nuk është me vend dhe është në kundërshtim me sunetin. Pejgamberi, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi te, i ka shtyrë me duar kur janë bërë më tepër se një që falen me imamin. Xhabiri radijallahu anhu tregon se “Pejgamberi, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi te, është ngritur për tu falur (natën) e unë shkoja dhe iu bashkëngjita nga ana e majtë. Ai më mori për dorë dhe më sjelli në anën e djathtë të tij. Pastaj ka ardhur Xhabbar b. Sahër dhe iu bashkëngjiti nga ana e majtë e të dërguarit, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi te, e Pejgamberi, paqja dhe mëshira e Allahut qofshin mbi te, na shtyu me duart e tij dhe na la mbrapa”. (Muslimi).

Vazhdimi i safit pas minberit

Pyetje: Kur falemi në xhami dhe

rreshtohemi pas imamit, a duhet të vazhdojmë safin edhe pas minberit, apo të fillojmë saf të ri?

Përgjigje: Sa i përket rasteve kur nuk mbushet xhamia me xhemat, nuk bën të vazhdohet safi pas minberit, se kështu e shkëpusim safin dhe duken si grup tjetër që falen pa imam. Mirëpo në rastet kur mbushet xhamia, si në namazin e xhumasë, në namazet e bajrameve, apo raste tjera, atëherë plotësohen të gjitha vendet dhe nuk ka ndonjë problem.

Qëndrimi pas imamit

Pyetje: Kush duhet të qëndrojë pas imamit gjatë faljes së namazit?

Përgjigje: Mbrapa imamit duhet të qëndrojë ai që është i ditur, që më mirë i di rregullat e namazit dhe di më shumë nga Kur’ani përmendësh.

Ebu Mes’ud El-Ensari tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: “*Le të më pasojnë të zotët e mendjes dhe të pjekurit, e pastaj ata që vijnë, e pastaj ata që vijnë*”. Muslimi dhe tjerë

Rreshtimi i dy vetëve

Pyetje: Nëse me imamin është vetëm një falës, ku duhet të qëndrojë ky i fundit dhe nëse falësi është grua, ku qëndron?

Përgjigje: Nëse imami është vetëm me një që e shoqëron në falje, atëherë falen në një saf, në një vijë të barabartë. Ibën Abasi rrëfen: Bujta në shtëpi te tezja ime Mejmuneja, e i Dërguari i Allahut, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, fali jacinë e pastaj erdhi dhe fali katër rekate e pastaj fjeti. Pastaj u ngrit për t’u falur dhe i

bashkova nga ana e majtë, e ai më nxori nga ana e djathtë. Buhariu

Enes b. Malik tregon se *Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka falur me atë (Enesin) dhe nënën e tij (apo tezen e tij). Enesi tha: më la në anën e djathtë dhe gruan e la mbrapa nesh. Mtefekun alejhi.*

Pyetje: Por nëse janë me imamin më tepër se një falës, a lejohet të rreshtohen me imamin në një vijë apo duhet të rreshtohen mbrapa?

Përgjigje: Nëse janë më tepër se një, duhet të rreshtohen mbrapa imamit. Xhabiri, Allahu qoftë i kënaqur me të, tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, është ngritur për t'u falur e unë shkova dhe iu bashkëngjita nga ana e majtë e tij. Ai më mori për dore dhe më solli derisa më vendosi në anën e djathtë të tij. Pastaj erdhi Xhabar b. Sahër dhe iu bashkëngjit nga ana e majtë e të dërguarit të Allahut, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, e pastaj na kapi për dore të dyve dhe na mbrapsi derisa dolëm mbrapa tij. Muslimi

Kërcënimi ndaj parakaluesit të imamit

Pyetje: Çka ka thënë Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, në lidhje me ata që e parakalojnë imamin me ruku dhe sexhde?

Përgjigje: Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, e ka edukuar gjeneratën e sahabëve me moral më të lartë dhe u ka mësuar të gjitha rregullat e fesë, etikën e tyre dhe

realizimin e ibadeteve në mënyrë të përsosur. Ndonjëherë edhe këshilla e tij ka qenë e rreptë sipas rastit dhe varësisht për pozitën e atij obligimi në Islam. Në namaz i ka këshilluar që mos ta parakalojnë imamin në asnjë mënyrë. Enesi tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"Imami është për ta pasuar, kur të marrë tekbir, edhe ju merrni tekbir, kur të bën sexhde, edhe ju bëni sexhde, e kur të ngrihet, ngrihuni..."*. Mtefekun alejhi

Nga Ebu Hurejra transmetohet se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"A nuk frikësohet ndonjëri prej jush se Allahu ia bën kokën kokë të gomarit apo ia bën fizionominë si të gomarit?!"* Mtefekun alejhi

Arritja në xhami

Pyetje: Nëse vonohet besimtari në xhami dhe namazi ka mbaruar, çka duhet të veprojë?

Përgjigje: Nëse besimtari arrin në xhami me vonesë, d.m.th. pasi arrin në xhami, imami jep selam, ai nuk duhet të kthehet në shtëpi, por fal namazin përkatës.

Ebu Hurejra tregon se Pejgamberi, paqja dhe bekimi i Allahut qoftë mbi të, ka thënë: *"Kush merr abdes në mënyrë sa më të mirë dhe pastaj shkon (në xhami), por i gjen duke e mbaruar namazin (apo e kanë mbaruar), e falë namazin përkatës, Allahu do t'i japë sa shpërblimi i atyre që janë falur dhe kanë qenë të pranishëm, nuk i mungon asgjë nga shpërblimi i tyre"*. Ebu Davudi dhe Nesaiu

Në këtë rubrikë mirëpresim të gjitha pyetjet e juaja, ndërsa ato më interesante do të botohen. Pyetjet mund t'i dërgoni në albislam@gmail.com

Kaptina e pastërtisë 1/3

Ujërat

Çdo ujë që zbret nga qielli, apo del nga toka është i pastër, duke u bazuar në fjalën e Allahut, subhanehu ve tealat: **“Ne kemi zbritur nga qielli ujë të pastër.”** (El-Furkan: 48).

Muhamedi, salAllahu alejhi ue selem, thotë: **“(Uji i detit) është i pastër, kurse e lejuar është ngordhësira në të.”**¹

Papastërtitë (ndyrësitat)

Papastërti konsiderohet çdo gjë që natyra e shëndoshë e konsideron të fëlliqur dhe ruhet nga ajo, e nëse ajo bie në rroba e pastron atë (p.sh. urina, nevoja e madhe etj). Duhet pasur parasysh një fakt, se në origjinë gjërat janë të pastra. Andaj ai që e konsideron diç të papastër duhet ta argumentojë atë. Nëse s’ka mundësi të sjellë argument, atëherë ai obligohet ta konsidero-

jë atë të pastër. Gjërat që janë të papastrat dhe ka argument për to janë:

1. - Urina e njeriut dhe bajga e tij.
2. - Lëngu që del para spermës (medhij) dhe lëngu që del pas urinës (vedijj).
3. - Bajga e kafshëve që nuk u hahet mishi.
4. - Gjaku i menstruacionit.
5. - Jargët e qenit.
6. - Ngordhësira, me përjashtim të: Peshkut, karkalecit, cofëtinës që s’ka gjak rrjedhës (si miza, bleta, milingona etj). Ashtit të ngordhësirës, bririt, thoit, qimes dhe pendlës.

Si pastrohen ndyrësitat

Dije se Ligdhënësi kur na njoftoi se disa gjëra janë të ndyta apo të papastrat, në të njëjtën kohë na njoftoi edhe me mënyrën e pastrimit të tyre dhe, për këtë obligohemi të pasojmë fjalën e Tij

¹(Ibn Maxhe)

dhe të veprojmë sipas saj. Nëse Ligjdhënësi na tregon se për pastrimin e një sendi duhet larë derisa nuk mbetet ngjyrë, erë e shije, atëherë ky është pastrimi i atij sendi. E kur na mëson se pastrimi i ndonjë sendi bëhet me derdhje uji, ose me stërpikje ose fërkim, atëherë ky është pastrimi i atij sendi. Dhe dije se uji është baza me të cilën pastrohen sendet, ngase edhe Resulullahu salAllahu alejhi ue selem ka përshkruar ujin duke thënë:

*"E Allahu ka krijuar ujin e pastër"*², dhe për këtë nuk lejohet të zëvendësohet uji me diç tjetër, përderisa nuk kemi argument në Kur'an dhe Sunnet, ngase me këtë atëherë do të zëvendësonim elementin që dimë se është i pastër me një send që nuk e dimë a është i pastër apo jo, e me këtë gjë do të dilnim nga principet e sheriatit. E pasi e kuptojmë këtë, do të përmendim mënyrën e pastrimit të disa ndyrësirave:

1. - Pastrimi i lëkurës së cofëtinës bëhet me regjije.

2. - Pastrimi i enës në të cilën ha apo pi qeni bëhet duke e larë shtatë herë, të parën herë me dhe.

3. - Pastrimi i rrobave në të cilat gjendet gjak menstruacioni bëhet duke e fërkuar të thatë pastaj duke e larë me ujë dhe s'prish punë nëse mbetet ndonjë gjurmë.

4. - Pastrimi i pjesës së poshtme (pjesa e cila e prek tokën) të rrobave të grave bëhet me dheun nëpër të cilën kalon rroba.

5. - Pastrimi i rrobave nga urina e fëmijës qumësht pirës (gji-thithës), lahet nga urina e vajzës, kurse stërpiket

nga urina e djalit.

6. - Pastrimi i rrobave nga medhijju, duke hedhur një grusht ujë mbi to.

7. - Pastrimi i anës së poshtme të këpucëve duke i fërkuar për toke.

8. - Pastrimi i tokës duke derdhur mbi të ujë.

Dhjetë gjërat e natyrës së pastër (fitretit):

1. Shkurtimi i mustaqeve,
2. Shtrirja e mjekrës,
3. Përdorimi i misvakut
4. Larja e hundës me ujë,
5. Pastrimi i nëngishtave,
6. Prerja e thonjve,
7. Mënjanimi i qimeve nga nënsqetullat,
8. Mënjanimi i qimeve nga vendet e turpshme,
9. Pastrimi me ujë pas kryerjes së nevojës së madhe."
10. Shpëlarja e gojës

Sunetimi

Sunetimi është një simbol prej simboleve të Islamit. Muhammedi, salAllahu alejhi ue selem, njeriut që sapo e kishte pranuar Islamin i ka thënë:

*"Pastroi nga trupi yt qimet e kufrit dhe bëhu sunet."*³

Sunetimi, gjithashtu është prej milletit të Ibrahimit alejhis-selam, i cili në moshën tetëdhjetë vjeçare u bë sunet.

Është mustehab që sunetimi të bëhet në ditën e shtatë pas lindjes së foshnjës

Shkulja e qimeve të thinjura

Në Islam është e urryer shkulja e

²Hadithi me këtë tekst nuk ka bazë, mjafton në këtë kontekst hadithi i lartëcituar: "Uji është i pastër asgjë nuk e bënë të papastër".

³(Bejhekiu)

qimeve të thinjura. Pejgamberi, salAllahu alejhi ue selem, ka thënë: **“Mos i shkulni qimet e thinjura (bardha), sepse çdo myslimani që i zbardhet një qime në Islam, ajo do t’i bëhet dritë në ditën e Kijametit.”**⁴

Për këtë duhet të ngjyroset koka e thinjur me këna ose me ngjyrë të kuqërremtë dhe ndalohet ngjyrosja e kokës me ngjyrë të zezë.

Rregullat e nevojtores

1- Është mustehab për atë që dëshiron të hyjë në nevojtores që të thotë:

“BISMIL-LAH, ALL-LLAHUMME INNI E’UDHU BIKE MINEL HUBUTHI VEL HABAITH” “O Allah, kërkoj mbrojtjen tënde nga fëlliqësit (xhinnët dhe shejtanët).

2- Mustehab është që kur të dalësh nga nevojtoresja të thuash: “GUFRANEKE” - (kërkoj falje te Ti o Zot)

3- Mustehab është që kur të hyjmë në nevojtores, të hyhet me këmbë të majtë e të dilet me të djathtë, ngase e djathta është për vepra të ndershme dhe fisnike, kurse ana e majtë për vepra jo të ndershme.

4- Nëse kryhet nevoja në ndonjë hapësirë, është mirë që të largohet prej njerëzve që të mos shihet.

5- Nuk është e pëlqyer të zhvishen rrobat para se të ulet.

6- Nuk është e lejuar të kryhet nevoja në drejtim të Kiblës, e as duke ia kthyer shpinën asaj.

7- Ndalohet kryerja e nevojës në rrugë dhe në vendpushim

8- Është e urryer urinimi në banjë

9- Ndalohet urinimi në ujë të palëvizshëm

10- Lejohet derdhja e urinës në këmbë, mirëpo të ulurit është më mirë.

11- Është detyrë që të pastrohet organi pas urinimit

12- Ndalohet të prekurit e organit me dorë të djathtë gjatë urinimit, e gjithashtu ndalohet përdorimi i dorës së djathtë gjatë pastrimit prej nevojës së madhe.

13- Pastrimi prej nevojës së madhe mund të bëhet me ujë, me gurë ose me diç të ngjashme, mirëpo përdorimi i ujit është më mirë.

14- Nuk lejohet të pastruarit prej nevojës së madhe me më pak se 3 gurë.

15- Nuk lejohet pastrimi nga nevoja e madhe me asht dhe kakërdhi.

Kaptina mbi enët

Lejohet përdorimi i të gjitha enëve, përveç atyre të arit dhe të argjendit, ngase është e ndaluar ngrënia dhe pija në to, ndërsa lejohet përdorimi për qëlime tjera.

Hudhejfeja radijAllahu anhu thotë se Resulullahu salAllahu alejhi ue selem ka thënë:

“Mos pini në enë të arit dhe të argjendit dhe mos vishni mëndafsh dhe dibaxh (mëndafsh i qëndisur me ari dhe argjend), ngase këto janë për ata (kafirët) në dynja, e për juve në Ahiret.”⁵

**Abduladhim ibwn Bedevij
elHalefij
Zgjodhi: Agim Bekiri**

⁴(Ebu Davudi)

⁵(Buhariu dhe Muslimi)

“Përballjet me Islamofobinë”

Shkruan: Migjen AMZAI

“Përballjet me Islamofobinë” quhet libri më i ri, një libër madhështor, shkruar me mjeshtëri, nga z. Abdi Baleta.

Ky libër, që në kohën e sotme merr vlera të veçanta, pikërisht sepse qarqe të caktuara antiislame kërkojnë që Islamit t’i veshin një kostum tjetër, në mënyrë që të realizojnë me çdo kusht kristianizimin e shqiptarëve. Libra të tillë si ky, “Përballjet me Islamofobinë” i krijojnë mundësi të jashtëzakonshme për të njohur problemet që ziejnë në botë sot dhe i japin në dorë çdo mysliman apo qytetari shqiptar mjete që të orientohet në kuptimin e tyre. Nëpërmjet leximit të tij mund të mësojmë se cili është identiteti i myslimanit, si të mbrohet dhe si mund të bashkëjetojë me besimet e tjera. Autori ka meritën e madhe se, pasi ka shfletuar me qindra libra të tjerë të këtij karakteri, komunikon me lexuesin

nëpërmjet këtyre autorëve që nuk janë myslimanë. Pikërisht ky fakt e bë këtë libër tejet interesant dhe të dobishëm.¹

Abdi Baleta, lindur në fshatin Gur i Bardh të Matit në vitin 1941, ka studiuar për marrëdhënie ndërkombëtare në Moskë dhe është diplomuar për drejtësi në Universitetin e Tiranës, në vitin 1964. Deri në vitin në vitin 1983 ka shërbyer në diplomacinë e shtetit shqiptar si punonjës dhe drejtor në Ministrinë e Jashtme dhe ambasador e përfaqësues i Shqipërisë në OKB, në New York, SHBA. Ka kryer detyrën e Kryetarit të Gjykatës së Rrethit në Pogradec (1983-1987) dhe të pedagogut të së drejtës ndërkombëtare në Fakultetin e Drejtësisë (1987-1995). Në vitet 1991-1996 është zgjedhur deputet i Partisë Demokratike në Kuvendin e Shqipërisë. Nga viti 1995 merret vetëm me publicistikë, si drejtues i gazetës së përjavshme

¹Pjesë e fjalimit me rastin e përrurimit të librit në shtator 2006

Trumbetohet shumë parulla se shqiptarët duhet të lajnë mëkatin historik të kthimit në myslimanizëm dhe ky kthim i largoi nga Evropa, nga Perëndimi, i la të prapambetur, të paditur, i bëri të përbuzur për evropianët që u hakmorën duke i copëtuar shqiptarët pas shembjes së Perandorisë Osmane. Këtë tezë e ka hedhur qysh herët Ismail Kadareja. Por na ka rënë në sy se edhe intelektualë e politikanë të zëshëm në Maqedoni si Arbër Xhaferri janë shumë të vendosur të përhapin midis shqiptarëve teza si të Kadaresë.

nacionaliste “Rimëkëmbja”, që botohet në Tiranë.

Nga viti 1995-2006 ka botuar këto libra:

1. “Shqiptarët përballë shovinizmit serbo-grek” (1995)
2. “Dhimbjet dhe turpi i Shqipërisë” (1997)
3. “Vetëm nacionalizmi e shpëton kombin shqiptar” (1998)
(Në bashkëpunim me gazetarin nga Kosova Bajram Kabashi, libër i cili u ribotua edhe në vitin (2005).
4. “Kosova nga Dejtoni në Rambujë” (1999)
5. “Kush dhe çfarë fshihet pas trillimit komunizëm islamik” (2002)
6. “Shqiptarët përballë terrorizmit intelektual të Falaçit” (2002)
7. “Kundërshtpifografi” (2005)
8. “Përballjet me Islamofobinë” (2006)

“Përballjet me Islamofobinë”, shkruar nga z. Abdi Baleta, i cili e fillon librin me këtë hadith thënie:

“...Në qoftë se një imam nuk e mbron xhematin e vet, ai kurrë nuk do të ndjejë aromën e parfumit të Xhenetit...”

Vizatimi i vendosur në ballinën e këtij libri paraqet simbolikën e fushatës së “islamit evropian të kryqar”; pikturë e ekspozuar para disa dekadash në “Muzeun e ateizmit” në Shkodër dhe është ruajtur nga një besimtar katolik i përkushtuar.

Ky vizatim qëndronte në “Muzeun e ateizmit” për të demaskuar fenë në përgjithësi si ndrydhëse të personalitetit të femrës shqiptare.

Disa pretendojnë se Islami është i papajtueshëm me demokracinë, apo rreptësishtë armiqësor ndaj modernizmit dhe të drejtave të gruas. Dhe në shumë qarqe, kritika përçmuese ndaj myslimanëve kalojnë lehtësisht duke bërë një sy qorr e një vesh shurdh, e për rrjedhojë ndodh që paragjykimi, jo rrallë, të kalojë si i pranueshëm.

Në kumtesën e tij, prof. Sejid Husein Nasër vuri në pikëpyetje përdorimin e propashtesës “fobi”, duke thënë se në kohën kur Islami lindi dhe u përhap brenda një shekulli që nga Franca e gjer në Kinë, perëndimi i krishterë përjetonte një ndjesi, një frikë nga Islami e cila ishte fetare dhe politike.

Ndërsa sot, krejt në të kundërt, bota joislame, parë nga shumë këndvështrime është shumë më e fuqishme. Fatkeqësisht, rezervuari i vetëdijes historike tashmë është rihapur dhe Islamofobia nuk është më një çështje frike, por edhe urrejtjeje” - tha prof. Nasër.

“Myslimanët nuk kanë për qëllim të jenë agresivë, ata vetëm se përpjken të jenë vetvetja, - tha ai, - por në shumë fusha, kjo përpjekje ka çuar në fanatizëm, dhe fanatizmi nga njëra anë ushqen fanatizmin e anës tjetër. Rrjedhimisht, në analizimin e Islamofobisë, është e rëndësishme që të kihet parasysh, jo vetëm roli i ekstremizmit në Islam, por edhe roli i ekstremizmit mes të krishterëve dhe hebrejve,” tha ai.

“Për fat të keq, në Shqipëri “Orientalizmi” dhe “Islamofobia” janë të pranishme, madje bartësit dhe kultivuesit e tyre vulgarë i paraqesin si një shenjë dhe proces emancipimi e modernizimi të shoqërisë shqiptare, si përpjekje fisnike për të shpëtuar shqiptarët nga e keqja e madhe e islamizimit. Për këtë qëllim është sajuar dhe reklamohet në politikë e në propagandë një “Islam evropian”, një “Islam i kryqar”, që u dashka të zërë vendin e

"Për fat të keq, në Shqipëri "Orientalizmi" dhe "Islamofobia" janë të pranishme, madje bartësit dhe kultivuesit e tyre vulgarë i paraqesin si një shenjë dhe proces emancipimi e modernizimi të shoqërisë shqiptare, si përpjekje fisnike për të shpëtuar shqiptarët nga e keqja e madhe e islamizimit. Për këtë qëllim është sajuar dhe reklamohet në politikë e në propagandë një "Islam evropian", një "Islam i kryqar", që u dashka të zërë vendin e Islamit të njohur për më se 1400 vjet.

Islamit të njohur për më se 1400 vjet.

Perëndimoristët islamofobë shqiptarë nuk mendojnë si qeveritarët amerikanë, por tamam si ata studiuesit amerikanë që gjithë të këqijat e botës ia veshin islamit.

Ngjarja e 11 shtatorit 2001 çoi në ekzistencën e dy tendencave të reja kundërshtare, në lidhje me marrëdhëniet ndërqytetëruese/ndërkulturore në njërën anë dhe fenë në anën tjetër. Në njërën anë shohim një lëvizje aktive, që i sjellë gjithë popujt së bashku nga mbarë bota në një dialog mes qytetërimeve. Në anën tjetër, shohim makinerinë e luftës në formën më të mirë - kryesisht atë amerikane – për t’u mbështetur pas një mbulese ideologjike të drejtuar kah ‘përplasjeve’ mes qytetërimeve. Paradoksi është se të dyja këto lëvizje e kanë origjinën në Perëndim, gjë e cila dëfton shtrirjen e këtij trillimi paradoksal që lejon bashkëjetesën e dy ekstremeve brenda një kontesti Perëndimor - atë të ‘dialogut’ dhe tjetri të një ‘përplasje’.

Në një intervistë ekskluzive, z. Baleta shprehet: “....Sot po bëhet një luftë e ashpër për ta shpërfytyruar e dobësuar Islamin në trojet shqiptare. Trumbetohet shumë parulla se shqiptarët duhet të lajnë mëkatin historik të kthimit në myslimanizëm dhe ky kthim i largoi nga Evropa, nga Perëndimi, i la të prapambetur, të paditur, i bëri të përbuzur për evropianët që u hakmorën duke i copëtuar shqiptarët pas shembjes së Perandorisë Osmane. Këtë tezë e ka hedhur qysh herët Ismail Kadareja. Por na ka rënë në sy se edhe intelektualë e politikanë të zëshëm në Maqedoni si Arbër Xhaferri janë

shumë të vendosur të përhapin midis shqiptarëve teza si të Kadaresë, të bëjnë propagandë frikësuese se nuk shkohet në Evropë duke respektuar traditat shqiptare të ndikuar nga besimi islam. Na është dashur të polemizojmë edhe me shkrime politiko-filozofike në frymë antimyslimane të botuara nga Arbër Xhaferri në shtypin e Tiranës...”

I përmbledhur në dymbëdhjetë kapituj, “Përballjet me Islamofobinë”, është një libër që vërtetë ka mahnitur lexuesin shqiptar. Trazimet midis fesë dhe politikës, si dhe trajtimi i disa figurave historike nga një prizëm shumë ndryshe nga ai që kemi parë deri tani, si trinia “Gjergj Kastrioti, Nënë Tereza e Pjetër Bogdani”.

“Për të përqaftuar këtë “Trini të Shenjtë” shqiptare, që e montojnë katolikocentristët, u kërkohet shqiptarëve mysli-manë “të mos i lejojnë fëmijët e të afërmit të shkojnë në xhami, të mos i kthehen fesë së turqve që na sunduan 500 vjet, “të mos shkojnë pas mashtrimeve të rrejshme të asaj kohe të homoseksualëve siç ishin Sami Frashëri e Ymer Prizreni”. Ata e cilësonin fenë islame si “fe e dhunës, krim-it, drogës, prostitucionit e prapambetjes” dhe mburreshin se tani “G. W. Bush ka shpallur kryqëzatën kundër islamit” e kësaj radhe rikonkuista do të triumfojë edhe në trojet shqiptare. Pra, njësoj siç kanë bërë në forma nga më të ndryshmet gjithë firaunët e antimysli-

manizmit edhe në Shqipëri. Këta firaunë rikonkuistatorë të krishterë, ose edhe ateistë antikombëtarë, kanë pafytyrësinë t’u veshin Islamit dhe mysli-manëve shqiptarë tipare kaq të ndyra e të shëmtuara në një kohë që dihet se terrorizmin, drogën, prostitucionin shqiptarët i mësuan dhe i importuan nga Evropa e krishterë, se për skandale homoseksualizmi e pedofili po tronditet Kisha katolike me priftërinjtë e saj.

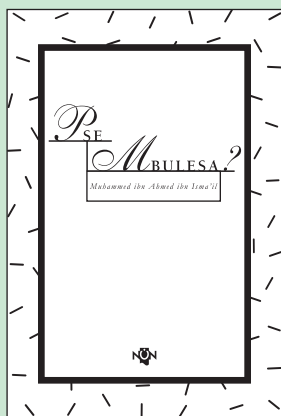
Autorët e Traktit famëkeq e provokues që erdhi nga Kosova dhe u shpërnda ilegalisht edhe në Shkodër kanë fyer dijetarët e atdhetarët më të mëdhenj të Rilindjes, që t’i japin Nënë Terezës dhe mashtruesit politik e fetar Pjetër Bogdani role që nuk i kanë luajtur kurrë në të mirë të kombit shqiptar...²

Islamofobët shqiptarë, thuhet në rreshtat e fundit të librit, deri tani janë treguar shumë primitivë, fanatikë, mendjengushtë në trajtimin e problemeve të luftës kundër “fundamentalizmit dhe terrorizmit islamikë... Ata deri tani kanë dëshmuar se dinë vetëm të urrejnë, të turfullojnë, të provokojnë, por jo të vëzhgojnë, të vërejnë, të analizojnë e të kuptojnë problemet historike dhe aktuale në ballafaqimet Krishterizëm-Islam. Islamofobët shqiptarë do të mbeten në pozitën e qesharakëve edhe për mjaft kohë në këto përballje.

Vizatimi i vendosur në ballinën e këtij libri paraqet simbolikën e fushatës së "islamit evropian të kryqar"; pikturë e ekspozuar para disa dekadash në "Muzeun e ateizmit" në Shkodër dhe është ruajtur nga një besimtar katolik i përkushtuar.

²Përballjet me Islamofobinë, fq. 307

Ribotim i librave më të kërkuara

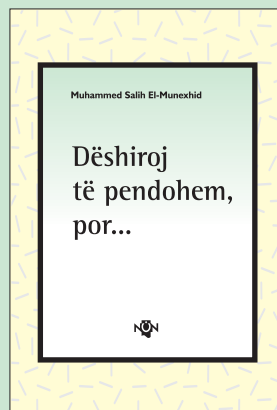

1. PSE MBULESA

Autor: Muhamed ibn Ismail

2. NAMAZI ME XHEMAT

3. DËSHIROJ TË PENDOHEM POR...

Autor: Muhamed Salih El Munexhid

Shtëpia Botuese "NuN" - Shkup

+ 389 2 3230 827, + 389 75 436 718

Studio D&K d.o.o.e.l. Shkup tel: +389 (2) 26-26-952 www.studiodk.net studiodk@mol.com.mk

Flügger decor

**MADE IN
SCANDINAVIA**

**Since
1893**

www.fluegger.com

**F.A.G com
+389(2)2600 154**